

Ταξιδεύοντας...

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ • ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ • Κ.Α. 7783 • ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 21 • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2008 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2009

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ίασιου 1, 115 21 Αθήνα / 1, Iasiou str., Athens, Hellas

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Τεκ. Γραφείο
ΑΘΗΝΑΣ 62
Αριθμός Αδείας
313

ΕΚΔΟΣΗ
ΕΚΔΟΤΗΣ
ΕΛΤΑ

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΚΩΔΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 7783 ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ ΚΛΕΙΣΤΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ 1
ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ ΠΛΑΣΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ 120/2007

Η ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

Εισαγωγή στην ασκητική παράδοση της Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

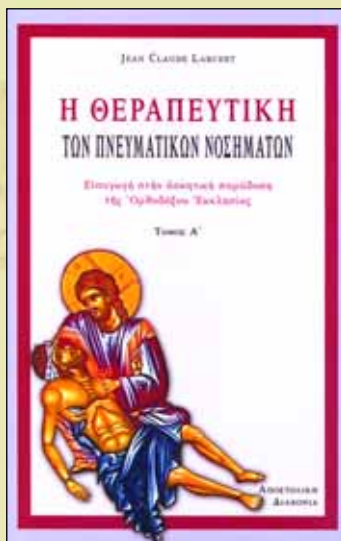
τόμοι Α' & Β'

Jean Claude Larchet - Μετάφραση Χρίστου Κούλα

Ὁ συγγραφέας τοῦ ἔργου Jean Claude Larchet, διδάκτωρ Φιλοσοφίας καί Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Στρασβούργου, θεωρεῖται ἕνας ἀπό τοὺς κορυφαίους Ὁρθόδοξους πατρολόγους τῆς Δύσεως, καθὼς ἔχει νά ἐπιδειξέι πλουσιώτατο συγγραφικό ἔργο γιά τήν πνευματικότητα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, μεταφρασμένο μάλιστα, σέ δώδεκα γλῶσσες.

Στό παρόν ἔργο, ὁ συγγραφέας ἀντιδιαστέλλει στή θεολογική σκέψη τῆς Δύσεως, ἡ ὁποία ἐρμηνεύει τό ἀπολυτρωτικό ἔργο τοῦ Χριστοῦ μέ στενοῦς δικανικούς ὅρους, τήν εὐρύτερη πατερική παράδοση τῆς Ὁρθοδοξίας: ὁ Χριστός δέν εἶναι λυτρωτής τοῦ ἀνθρώπου μόνο μέ τή δικανική ἐννοια τῆς ἐξαγορᾶς τῆς ἁμαρτίας. Οἱ ὅροι λυτρωτής καί Σωτήρας ταυτίζονται καί τό ρῆμα «σώζω» σημαίνει ἐπίσης καί «θεραπεύω». Γι' αὐτό οἱ Πατέρες ἀπό τόν πρῶτο αἰῶνα ἀπέδωσαν στόν Χριστό τό προσωνύμιο «Ἰατρός τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων». Αὐτός κοιμίζει σέ κάθε βαπτιζόμενο τή θεραπεία στήν ἀσθενοῦσα ἀνθρώπινη φύση του. Κάθε χριστιανός γιά νά οἰκειοποιηθεῖ τή Θεία Χάρη ὀφείλει νά ἀσκηθεῖ διάγοντας πνευματική ζωή. Ἡ ἀσκησις εἶναι τό μέσο θεραπείας καί ἐπιστροφῆς τῆς νοσοῦσας ἀνθρώπινης φύσης στήν προπρωτική μακαριότητα.

Στόν Β' τόμο τῆς πρωτότυπης μελέτης ὁ συγγραφέας, στηριζόμενος πάντοτε στήν ἀγιοπατερική παράδοση, πραγματεύεται διεξοδικά ἕξι ἐπιμέρους ἐνότητες: τήν

Σχ. 14Χ21, σελ. 656, τιμή 18 €

ὑγίή προπρωτική κατάσταση τῆς ἀνθρώπινης φύσης, τήν παθογένεση καί σημειολογία τῶν πνευματικῶν νοσημάτων, τόν θεραπευτικό ρόλο τῶν ἐκκλησιαστικῶν μυστηρίων, τήν πρακτική θεραπευτική τῶν παθῶν, τήν κατανίκηση αὐτῶν καί, τέλος τοὺς καρπούς τῆς ἀνακτηθείσας ὑγείας τῆς ἀνθρώπινης φύσης.

Ἡ ἐπίσημη παρουσίαση τοῦ δίτομου ἔργου τοῦ διάσημου ὀρθοδόξου πατρολόγου Jean Claude Larchet, **Η ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ** πού ἀποτελεῖ εἰσαγωγή στήν ἀσκητική παράδοση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, θά πραγματοποιηθεῖ στήν αἴθουσα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας (Πανεπιστημίου 22, Ἀθήνα), τήν **Τρίτη 7 Ἀπριλίου 2009** καί ὥρα **19:00**.

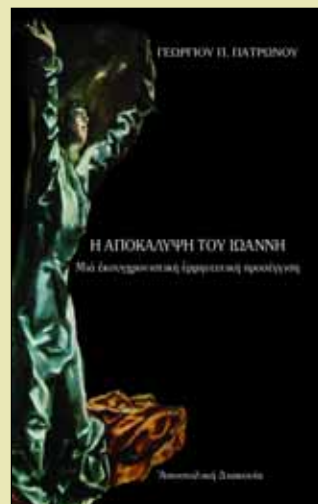
Στήν παρουσίαση θά συμμετάσχουν, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Φαναρίου **κ. Ἀγαθάγγελος**, Γενικός Διευθυντής τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος θά προσφωνήσῃ τοὺς καλεσμένους καί μέ εἰσηγήσεις τους ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου **κ. Ἱερόθεος**, ὁ Ὁσιολογιώτατος **π. Δημήτριος Γρηγοριάτης** τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου Ἀγίου Ὁρους καί ὁ Ἑλλογιώτατος **κ. Στυλιανός Παπαδόπουλος**, Ὁμότιμος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τό κλείσιμο τῆς ἐκδηλώσεως θά κάνει ὁ Ἑλλογιώτατος **κ. Jean Claude Larchet**.

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

Μιά ἐκσυγχρονιστική ἐρμηνευτική προσέγγιση

Γεωργίου Π. Πατρώνου

Ὁμότιμος Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Γ. Πατρῶνος, μέ τή μοναδική ἐπιστημονική ἀνέση πού τοῦ δίνει ἡ ἐπὶ δεκαετίες ἐνασχόλησή του μέ τήν ἐρμηνεία τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἀλλά καί οἱ εἰδικές μελέτες πού ἔχει ἐκπονήσει γιά τήν Ἀποκαλυπτική Γραμματεία τῆς Μεσοδιαθητικῆς περιόδου, κατανοεῖ ὅσο ἐλάχιστοι τήν πραγματική σημασία τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰωάννη καί τήν ἐρμηνεία τῆς στόν σύγχρονο κόσμο μας. Ὁ συγγραφέας ἀναδεικνύει τό μοναδικό σωτηριολογικό μήνυμα τοῦ θεόπνευστου ἔργου τῆς Ἀποκαλύψεως, ἀποφεύγοντας τίς συμπληγάδες τοῦ στεῖρου ὀρθολογισμοῦ καί τοῦ εὐσεβιστικοῦ ἀποκαλυπτισμοῦ. Ὁ ἀναγνώστης μέ τήν εὐληπη καί ἀνεπιτήδευτη ἔκφραση τοῦ συγγραφέα θά οἰκειοποιηθεῖ τή βαθύτερη λειτουργική ἐσχολογία σωτηριολογικοῦ χαρακτῆρα τῆς Ἀποκαλύψεως.

Σχ. 14Χ21, σελ. 128, τιμή 7 €

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

3 & 4 Δεκεμβρίου

Κατέκλυσαν κι εφέτος τούς χώρους τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, τοῦ ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς, οἱ εὐσεβεῖς πιστοὶ πού προσήλθαν ἀπ' ὅλες τίς περιοχές τῆς Ἀθήνας γιὰ νά τιμήσουν τὴν ἱερή μνήμη της, συμμετέχοντας στίς λατρευτικές ἐκδηλώσεις.

Τὴν Τετάρτη 3 Δεκεμβρίου, παραμονή τῆς ἐορτῆς, τελέσθηκε ἡ Ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ, ὅπου χοροστάτησε καὶ μίλησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος, Γενικός Διευθυντής τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ θέμα: «Ἡ τιμὴ τῶν Ἁγίων μας».

Στίς 11 μ.μ. ξεκίνησε ἡ ἱερὰ Ἀγρυπνία πού ὁλοκληρώθηκε στίς 2 π.μ.

Τὴν Πέμπτη 4 Δεκεμβρίου τελέσθηκε ὁ Ὅρθρος καὶ ἡ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. Ἀλεξίου Ψωίνου, Δ/τοῦ Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ Δ/τοῦ τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου, συνιερουργούντων τοῦ Αἰδ. Πρωτοπρ. Λεωνίδου Ψαριανοῦ, Δ/τοῦ Διοικητικοῦ Οἰκονομικοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, πρεσβυτέρων καὶ διακόνων πού συμμετείχαν στὴν ἐορτή. Τό θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Αἰδ. Πρεσβ. Κωνσταντῖνος Παπαθανασίου, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὴν ἐορταζομένη Ἀθληφόρο, ἡ ὁποία ξεπέρασε τὴ γυναικεία φύση της, βίωσε τὴ δογματικὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἡ μνήμη της ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ζωντανή σχέση μας μέ τόν Χριστό εἶναι ἡ μοναδική ἐλπίδα γιὰ ἄφθαρτη καὶ αἰώνια ζωή. Ἀκολούθησε λιτανεία τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας καὶ τῶν λειψάνων

τῆς Ἁγίας πού φυλάσσονται στὸν Ναό.

Τὸν ἑσπερινό τῆς ἐορτασίμου ἡμέρας τέλεσε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Ἀλέξιος Ψωίνος, Δ/ντῆς Ὑπηρεσιῶν, ὁ ὁποῖος μίλησε γιὰ τὸ ἥθος τῶν Ἁγίων.

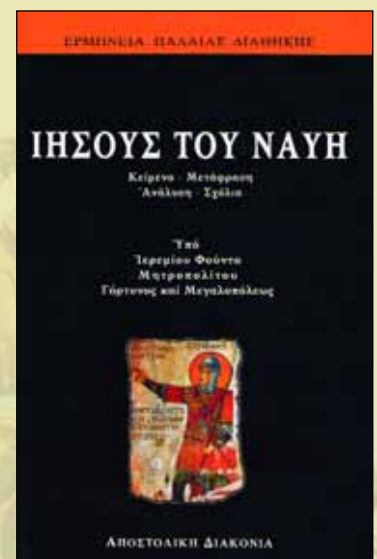
Ὅπως κάθε χρονιά τὴ μέριμνα γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν προσκυνητῶν εἶχαν οἱ ἐργαζόμενοι στὸν Ὄργανισμό μας, καθὼς καὶ φοιτητές τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

Ἱερεμίου Φούντα,

Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως

Εκδόθηκε καὶ κυκλοφορεῖται ὁ ἕκτος τόμος τῆς σειρᾶς «Ἐρμηνεῖα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης» σέ μετάφραση, ἀνάλυση καὶ σχόλια τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως. Τό πρῶτο βιβλίο μετά τὴν Πεντάτευχο παρουσιάζει ἔντονο ἱστορικὸ ἐνδιαφέρον, καθὼς περιγράφει τὴν κατάκτηση τῆς γῆς Χαναάν ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτες καὶ τὴ διανομὴ αὐτῆς στίς δώδεκα φυλές τοῦ Ἰσραὴλ. Πέρα ἀπὸ τὴν περιγραφή τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τὴ θεώρηση τοῦ πολέμου γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς Γῆς τῆς Ἐπαγγελίας ὡς ἱεροῦ, τό βαθύτερο θεολογικὸ μήνυμα τοῦ βιβλίου εἶναι ὅτι οἱ Ἰσραηλίτες ἔλαβαν τὴν γῆ ἀπὸ τὸν Κύριο λόγω τῆς ὑπακοῆς τους στό θέλημά Του. Ἀντίθετα, ἀνυπακοή σ' Αὐτόν θά σήμαινε πρόσκαιρη ἢ ἀκόμη καὶ ὀριστική ἀπώλεια της. Τό κεντρικὸ πρόσωπο τῆς διήγησης, ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, προβάλλεται ὡς πρότυπο ἀρχηγοῦ, καθὼς οἱ ἐπιτυχίες του στηρίζονταν ἀποκλειστικά στὴν ἀπόλυτη ὑποταγὴ του στό θεῖο θέλημα, ἀλλὰ ταυτόχρονα καὶ πρότυπο πίστεως στὸν Παντοδύναμο Θεό.

Σχ. 15Χ23, σελ. 382, τιμὴ 20 €

ΚΩΔΙΞ ΕΙΔΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑΣ

Ἐπανακυκλοφόρησε σέ Β' ἔκδοση ὁ «Κώδιξ Εἰδικῶν Θεμάτων ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καί ἐκκλησιαστικῆς ἐθιμοτυπίας, κατὰ τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος κυρίως ἰσχύοντα, ἥτοι εἰδικόν τελετουργικόν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ Περί Ἱερᾶς αἰσθητικῆς δοκίμιον».

Κατ' ἐντολή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Ἐγκύκλιος 2718/2008) γιά τή Β' ἔκδοση ἔγιναν σχετικές βελτιώσεις, τροποποιήσεις καί προσθήκες ἀπό τόν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη κ. Πατρίκιο Καλεώδη, διευθυντή τοῦ Γραφείου Ἐκκλησια-

Σχ. 18X24, σελ. 938, τιμή 50 €

στικῆς Τάξεως καί Ἐθιμοτυπίας καί συντάκτου τοῦ ἐν λόγῳ κώδικος ὑπό τήν ἐπιστάσιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἱερουσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καί Ἀρδαμερίου κ. Νικοδήμου, οἱ ὁποῖες ἐγκρίθηκαν τελικῶς ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο κατὰ τή συνεδρία αὐτῆς τήν 23/10/2008.

Ὁ ἐν λόγῳ κώδικας εἶναι ἰδιαίτερα χρήσιμος γιά τοὺς φοιτητές καί ἱεροσπουδαστές τῶν Θεολογικῶν καί Ἱερατικῶν σχολῶν, γιά τοὺς ἐφημέριους καί γιά τοὺς ἐνασχολούμενους μέ τὰ θέματα Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καί Ἐθιμοτυπίας.

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Κωνσταντίνου Πρίγγου, Ἀρχοντας Πρωτοψάλτου τῆς Μ.τ.Χ.Ε.
[Ἐπιμέλεια Γεώργιος Ν. Κωνσταντίνου]

Ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξέδωσε καί μέ ἰδιαίτερη χαρά κυκλοφορεῖ στή Σειρά τῶν ἔργων τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοψάλτου Κωνσταντίνου Πρίγγου τόν Β' τόμο, πού περιλαμβάνει τίς Ἀκολουθίες τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος.

Τήν ἐπιμέλεια καί τοῦ παρόντος τόμου εἶχε ὁ μουσικολογώτατος κ. Γεώργιος Ν. Κωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος μέ τοὺς συνεργάτες του Κωνσταντῖνο Λανάρα καί Δημήτριο Παπαδόπουλο προσπάθησαν νά κρατήσουν τήν ἴδια φιλοσοφία μέ τό «Ἀναστασιματάριον», τό πρῶτο βιβλίον τῆς Σειρᾶς, τό ὁποῖο ἐγίνε ἐνθουσιωδῶς δεκτό, νά παραδώσουν δηλαδή ἕνα χρηστικό ἐργαλεῖο τοῦ Ἀναλογίου, ἄρτιο ἀπό κάθε πλευρά.

Ἔτσι καί στόν παρόντα τόμο τῆς «Μεγάλης Ἑβδομάδος» κατέβαλαν προσπάθειες ἀπαλλαγῆς τοῦ κειμένου ἀπό τίς ὀρθογραφικές καί λοιπές τυπογραφικές ἀβλεψίες, πού τό καθιστοῦσαν δυσλειτουργικό, παρασημάνσεως τῶν ρυθμικῶν μέτρων (ἐκτός ἀπό τὰ σημεῖα ἐκεῖνα πού ἡ χρονική ἀγωγή θέλει χρόνο οὐσιαστικά

Σχ. 17X24 (δεμένον), σελ. 485, τιμή 40 €
(συνοδεύεται ἀπό δύο cds).

ἐλεύθερο), τοποθετήσεως τῶν καταλλήλων ἰσοκρατημάτων καί ἐμπλουτισμοῦ τοῦ ἔργου μέ διαφορετικές ἐκδοχές ἀποδόσεως ὕμνων ἀπό ἡχογραφήσεις τοῦ Κωνσταντίνου Πρίγγου, πού καταγράφονται γιά πρώτη φορά σό χαρτί (πρόκειται γιά τοὺς ὕμνους πού ἔχουν ἀρχίγραμμα μπλέ χρώματος). Κρίθηκε ἐπίσης σκόπιμο νά παρατεθοῦν καί πληροφορίες τυπικῆς διατάξεως, ἀλλά καί μεγάλο μέρος τοῦ κειμένου τῶν Ἀκολουθιῶν, ὥστε νά ἐλαχιστοποιηθεῖ, κατὰ τό δυνατόν, ἡ ἀνάγκη προσφυγῆς τοῦ Ἱεροψάλτη σέ ἄλλα Λειτουργικά βιβλία.

Θεωρήθηκε ἀκόμη ἀναγκαῖο νά προσφερθεῖ στόν Ἱεροψάλτη ἕνα

ἐκτενές Παράρτημα μέ ὅσα δέν εἶχαν συμπεριληφθεῖ στίς προηγούμενες ἐκδόσεις τοῦ ἔργου: πλήρης κανόνας γιά κάθε ἡμέρα (τά τροπάρια πού ἔλειπαν προσαρμόστηκαν στούς ὑπάρχοντες Εἰρμούς ἢ, ἐλλείψει αὐτῶν, σό Εἰρμολόγιο τοῦ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου), ἀρχά «Αἰνεῖτε», Εὐλογητάρια, Δοξολογία, ποιητικό κείμενο Ἐγκωμίων, «Ὑμνο τῶν Τριῶν Παίδων» κ.ἄ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ 2009

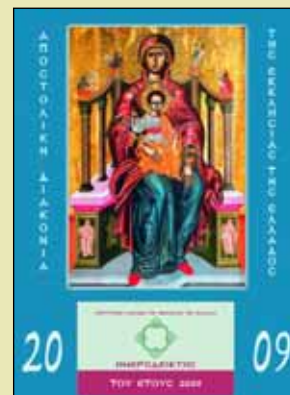
ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
Σχ. 15Χ2, σελ. 1137, τιμή 22€

ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟΣ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ
Σχ. 14Χ9, σελ. 480, τιμή 13€

ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ (Ημερολόγιο τσέπης)
Σχ. 14Χ9, σελ. 112, τιμή 1€

ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ
Σχ. 29Χ21, τιμή 5€

Οι εκδόσεις της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος διαθέτουν και φέτος πλήρη σειρά εκκλησιαστικών Ημερολογίων του έτους 2009.

Τά ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ περιέχουν τις ειδικές διατάξεις του μηνολογίου 2009 και την κανονική οργάνωση της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Φέτος είναι αφιερωμένα στο μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Αθηνών κυρό Χριστόδουλο.

Ο ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ περιέχει αναλυτικό έορτολόγιο του έτους αλλά και μηνύματα για την έορτή της ημέρας ή θέματα που αφορούν τη χριστιανική ζωή. Ο ήμεροδείκτης κοσμείται με ωραιότατη εικόνα της Παναγίας Ύψιμονης Βρεφοκρατούσας

(φορητή εικόνα του 17ου αιώνα) της Ίερᾶς Μονῆς Μακαριωτίσσης (Βωιτίας) με χρυσοτυπία.

Τό ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ (σχῆμα 14Χ21), πέρα από τό έορτολόγιο καί τό καθημερινό μήνυμα, παρέχει τή δυνατότητα καταγραφῆς καί προγραμματισμοῦ τῶν ἡμερησίων ὑποχρεώσεων τοῦ κατόχου του.

Ἡ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ (ἡμερολόγιο τσέπης) περιέχει συνοπτικό καί ἀναλυτικό έορτολόγιο τοῦ 2009, σημειωματάριο, τηλεφωνική ἀτζέντα, τίς περιόδους τῆς νηστείας τοῦ έτους καί χρήσιμες ἐκκλησιαστικές πληροφορίες.

Ἡ ἐπετηρίδα 2009 εἶναι ἀφιερωμένη στό ἔργο τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς.

Η ΜΙΚΡΗ ΜΑΡΩ ΚΑΙ Η ΜΑΡΙΑ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

τοῦ Βασίλη Ἀργυριάδη

Εκδόθηκε καί κυκλοφορεῖ ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Αποστολικῆς Διακονίας τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος τό νέο παιδικό βιβλίο τοῦ συγγραφέα-θεολόγου Βασίλη Ἀργυριάδη μέ τίτλο «Ἡ μικρή Μαρώ καί ἡ Μαρία τοῦ Ναοῦ». Τό βιβλίο, ἄριστα εἰκονογραφημένο ἀπό τόν Χρήστο Γουσίδη, ἀναφέρεται στήν καθημερινότητα ἐνός μικροῦ παιδιοῦ, τῆς μικρῆς Μαρώς, καί τῆς ἀπρόσμενης συνάντησης πού εἶχε στό κέντρο τῆς Ἀθήνας...

Σχ. 21Χ28, σελ. 36 (εἰκονογραφημένες)
τιμή 8€

Ταξιδεύοντας στόν κόσμο τοῦ Βιβλίου

μέ τόν Θεοφάνη Δρακόπουλο

Ἡ ἐβδομαδιαία ἐκπομπή μας στό Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος, **κάθε Κυριακή 11-12 π.μ.**

Ἕνα ὁδοιπορικό μέ πυξίδα τήν ἀγάπη γιά τόν κόσμο τοῦ πνεύματος

ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ 2009

Τό Σάββατο 24 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε με τη συμμετοχή των σπουδαστριών και των σπουδαστών ή κοπή της βασιλόπιτας του Φροντιστηρίου Ύποψηφίων Κατηχητών της Αποστολικής Διακονίας.

Τίς πίτες εὐλόγησε ὁ αἰδεσιμολ. Πρεσβύτερος π. Κωνσταντῖνος Παπαθανασίου, συνεργάτης τοῦ Γραφείου Ἐκδόσεων τῆς Ὑπηρεσίας μας, ὁ ὁποῖος ἀπηύθυνε σύντομο χαιρετισμό πρὸς τοὺς παρευρισκομένους καθηγητές καὶ σπουδαστές, τονίζοντας ἰδιαίτερα τρία σημεῖα:

(α) Καθὼς ἡ ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ ἐπιτρέπει σέ μᾶς τοὺς κτιστοὺς ἀνθρώπους νὰ ζήσουμε ἕνα ἀκόμη ἔτος σέ τοῦτο τὸν κόσμο, εἶναι φυσικό νὰ ἐκφράζουμε ἐκ βαθέων εὐχαριστίες καὶ δοξολογίες πρὸς τὸ ἅγιο ὄνομά Του.

(β) Οἱ εὐχές γιὰ τὸ νέο χρόνο πραγματοποιούνται καὶ ὁ χρόνος μας ἀλλάζει, ὅχι ἐπειδὴ ἀλλάζει ἕνα ἀριθμητικό

ψηφίο, ἀλλὰ ὅταν ἀλλάζουν οἱ προτεραιότητες τῆς ζωῆς τοῦ καθενός μας, μέ τρόπο ὥστε νὰ ἀποβλέπουν αὐτές στὴν καθημερινή παρουσία τοῦ Θεοῦ στὴ ζωή μας, γινόμενη αὐτὴ ζωὴ ἐν Χριστῷ.

(γ) Ὅμως, τίς μέρες αὐτές, δέν μπορεῖ ὁ νοῦς μας νὰ ἀγνοήσει τὸν πόνο, τὴ δυστυχία καὶ τὸν ὀλεθρο τοῦ πολέμου, μέ κύρια ἐστία τὴν περιοχὴ τῆς Παλαιστίνης. Στὴν ἀλογία τῶν βομβαρδισμῶν,

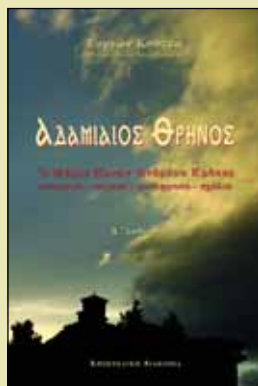
ἅς ἀντιτάξουμε ἐμεῖς τὴ λογικὴ ἐκκλησιαστικὴ λατρεία ὑπὲρ καταπαύσεως τοῦ πυρός καὶ στό ἀθῶο αἷμα ποὺ χύνεται, ἅς ἀντιτάξουμε τὸ δάκρυ τῆς θερμῆς προσευχῆς μας.

Ἀκολούθησε ἀπόδοση βυζαντινῶν ὕμνων καὶ τραγουδιῶν ἀπὸ τὴ χορωδία τῶν Φροντιστηρίων ὑπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἡλίας Φραγκάκη καὶ μοίρασμα σ' ὅλους τοὺς παρισταμένους βασιλόπιτας καὶ ἀναμνηστικῶν δώρων.

ΑΔΑΜΙΑΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ, Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης Συμεών Κούτσα

(Εἰσαγωγή - κείμενο - μετάφραση - σχόλια)

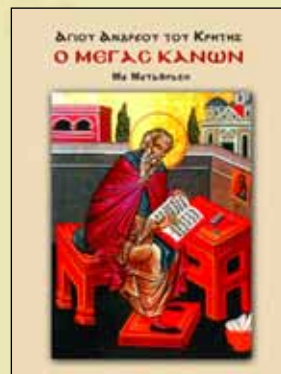
Σχ. 14Χ21, σελ. 312,
τιμὴ 10€

Σέ Δ' βελτιωμένη ἔκδοση κυκλοφορεῖται ὁ «Μέγας Κανὼν» τοῦ ἁγίου Ἀνδρέα Κρήτης, στὴν ὁποία προτάσσεται ἐκλεκτὴ εἰσαγωγή γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ ὕμνογράφου καὶ συμπληρώνεται μέ τὰ βαθυστόχαστα καὶ θεολογικά σχόλια τοῦ πολυγραφώτατου Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης κ. Συμεών. Ὁ θεολογικὸς λόγος τοῦ Σεβασμιωτάτου συνδυάζει βάθος καὶ ἀπλότητα, θεολογικὲς ἀναβάσεις καὶ ἐποικοδομητικὲς σκέψεις. Αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται μέ μιὰ γλαφυρὴ καὶ ζωντανὴ δημοτικὴ γλῶσσα, σχεδόν λογοτεχνική, τὴν ὁποία μέ ἀνέση χειρίζεται ὁ συγγραφέας γιὰ νὰ μεταδώσει μέ χάρη καὶ λυρισμὸ βαθεῖς ἀντανύγειες τῆς ὀρθόδοξης πνευματικότητος.

Ἡ ἐρμηνευτικὴ του ἐργασία πάνω στὸν Μεγάλον Κανόνα, τὸ λαμπρὸ δημιούργημα τοῦ ἁγίου Ἀνδρέα

τοῦ Ἱεροσολυμίτη, ἀρχιεπισκόπου Κρήτης καὶ μεγάλου ἐκκλησιαστικοῦ ποιητῆ, ἀποτελεῖ γιὰ τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα ἕνα χρήσιμο βοήθημα γιὰ τὴν ἐνσυνείδητη συμμετοχὴ του στὴ λειτουργικὴ ζωὴ, ποὺ μεταφέρει τὸ ἴδιο μήνυμα τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας, ὅπως τὸ βίωσε καὶ τὸ ἐξέφρασε ἕνας Ἅγιος καὶ τὸ ὕμνησαν μέ κατάνυξη ἀναρίθμητα χεῖλη τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ κείμενο τῆς παρούσας ἔκδοσης στοιχειοθετήθηκε ἐξ ἀρχῆς καὶ συμπληρώθηκε μέ χρήσιμους πίνακες - εὐρετήρια γιὰ τὰ τροπάρια τοῦ Κανόνα καὶ τὰ βιβλικά χωρία, ἀναδεικνύοντας μέ τὴν πληθώρα τῶν βιβλικῶν παραπομπῶν τὸ πόσο ὁ ἱερός ὕμνογράφος βάσισε τὴν ἐμπνευσή του στὴν Παλαιὰ καὶ τὴν Καινὴ Διαθήκη.

Σχ. 10Χ14, σελ. 192,
τιμὴ 1,5€
(ὑπὸ ἔκδοσιν)

2^η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΦΗΒΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Στίς εγκαταστάσεις της HELEXPO πραγματοποιήθηκε από 23 έως 26 Ιανουαρίου 2009 ή 2η Διεθνής Έκθεση Παιδικού και Έφηβικού Βιβλίου, ένας νέος πολιτιστικός θεσμός για τους μικρούς και τους μεγάλους φίλους του βιβλίου.

Ένα ζωντανό τετραήμερο γεμάτο βιβλία, χαρούμενες παιδικές φωνές, εκδηλώσεις με συγγραφείς και εικονογράφους, επαγγελματίες από τον χώρο του παιδικού και εφηβικού βιβλίου, αλλά και επισκέπτες που πλημμύρισαν και φέτος την Έκθεση. Όλοι με τον τρόπο τους έδωσαν το στίγμα της 2ης Διεθνούς Έκθεσης Παιδικού και Έφηβικού Βιβλίου.

«Όταν τα παιδιά γνωρίζουν και μαθαίνουν να αγαπούν το βιβλίο, μπορούμε να πιστέψουμε ότι ο κόσμος πράγματι, μπορεί να γίνει καλύτερος» ήταν το μήνυμα που έδωσε ο νέος Υπουργός Πολιτισμού κ. Αντώνης Σαμαράς εγκαινιάζοντας την Έκθεση.

Η παρουσία της τιμώμενης χώρας Βρετανίας, την οποία εκπροσώπησαν στα εγκαίνια ο πρόεδρος και ο διευθυντής του Βρετανικού Συμβουλίου με ένα ξεχωριστό πρόγραμμα εκδηλώσεων έδωσε την ευκαιρία στο κοινό να γνωρίσει από κοντά τη μεγάλη παραδοση της Αγγλικής παιδικής λογοτεχνίας.

Η Έκθεση αποδεικνύεται ότι μεγάλώνει και πλέον αποτελεί έναν καθιερωμένο θεσμό ανάμεσα στις ετήσιες διοργανώσεις που αφορούν τον ελληνικό εκδοτικό κόσμο.

Ο Όργανισμός μας παρουσίασε στο Περίπτερο 124 εκδόσεις του προσελκύοντας το ενδιαφέρον γονέων, εκπαιδευτικών και παιδιών που ξεφύλλισαν τα βιβλία μας, τα οποία, κατά γενική ομολογία, παρέχουν στα παιδιά πέρα από την ψυχαγωγία και

κάποιο μήνυμα που αφορά την καθημερινότητα, τη στάση τους απέναντι στη ζωή και τους προβληματισμούς της ηλικίας τους.

Αξίζει να σημειωθεί ότι σε επαφή υπαλλήλου μας με τη Διευθύντρια του Ε.ΚΕ.ΒΙ., κυρία Κατρίν Βελισσάρη, στην πρότασή του για τη διοργάνωση μίας Έκθεσεως αφιερωμένης αποκλειστικά στο Παιδικό Θρησκευτικό Βιβλίο εκείνη αντιπρότεινε να ενταχθεί ως ειδικό αφιέρωμα στην προσεχή Διεθνή Έκθεση Βιβλίου. Ευελπιστούμε για την πραγματοποίηση της προτάσεώς μας, αφού υπάρχει πληθώρα βιβλίων από πολλούς εκδοτικούς οίκους που αφορούν το παιδί και μπορεί ν' αποτελέσει και μία αφορμή γνωριμίας με την παράδοση, τα ήθη και τα έθιμα της πατρίδος μας, που είναι συνυφασμένα με τη θρησκευτική πίστη.

16^η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΚΥΠΡΟΥ 2009

Στίς 22 Φεβρουαρίου τρέχοντος έτους ολοκληρώθηκε ή 16η Διεθνής Εκπαιδευτική Έκθεση στην Λευκωσία της Κύπρου. Η Άποστολική Διακονία για 7η συνεχόμενη χρονιά, συμμετείχε στην Έκθεση αυτή προβάλλοντας τις εκδόσεις της, ενημερώνοντας παράλληλα τους μαθητές και τους καθηγητές που επισκέπτονταν το Περίπτερο για το γενικότερο εκπαιδευτικό και ιεραποστολικό της έργο.

Κατά την ημέρα των εγκαινίων της Εκθέσεως το Περίπτερο επισκέφθηκαν ο Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού κ. Ανδρέας Δημητρίου, ο Θεοφιλέστατος Χωρεπίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος, εκπρόσωποι από τις πρεσβείες της Ρωσίας και του Ιράν στην Κύπρο, άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα από χώρες της Ευρώπης και Αμερικής, από τον Έκκλησιαστικό Ραδιοφωνικό Σταθμό "Λόγος", ο δημοσιογράφος κ. Λουκάς Παναγιώτου, ιερείς, καθώς και οι εκπρόσωποι των συνεργαζομένων βιβλιοπωλείων με την Άποστολική Διακονία.

Η Εκπαιδευτική Έκθεση, όπως κάθε χρόνο, φιλοξενεί Ιδιωτικά και Δημόσια Εκπαιδευτικά Ιδρύματα από την

Ελλάδα, την Κύπρο, καθώς και από χώρες της Ευρώπης, των Βαλκανίων, από την Αμερική και την Ασία, καθώς και κάποιους Εκδοτικούς Οίκους από την Ελλάδα.

Παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον για τους νέους και τους μαθητές της Κύπρου που την επισκέπτονται είτε με τα σχολεία τους, είτε με τους γονείς τους και έτσι διαμορφώνουν μία πολλή σημαντική αποψη για την επιλογή των πανεπιστημιακών σπουδών καθώς και του επαγγελματικού προσανατολισμού τους.

Έχει μεγάλη προβολή και αναγνωρίζεται ως μία από τις πιο σημαντικές και επιτυχημένες Διεθνείς Εκθέσεις στην Κύπρο και τελεί υπό την αίγίδα του Υπουργείου Παιδείας & Πολιτισμού της Κύπρου.

Η Άποστολική Διακονία με την παρουσία της στην έκθεση αποτελεί πόλο έλξης και ενημέρωσης για τις εκδοτικές και άλλες δραστηριότητές της, ανανεώνοντας τις συνεργασίες με Ι. Μονές, Βιβλιοπωλεία και Εκδοτικούς Οίκους καθώς και με τις νέες συνεργασίες που επιτυγχάνονται με την προβολή του Οργανισμού σε συνεργάτες που επισκέπτονται την Έκθεση.

«ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ»

Χριστουγεννιάτικη Συναυλία
τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
γιά τούς σκοπούς τοῦ συλλόγου «Φλόγα»

«Τό ὄνειρο τῶν Ἀγγέλων» γιά τό δικαίωμα τῶν παιδιῶν στήν ὑγεία καί τή ζωή ἦταν ὁ τίτλος τῆς Μεγαλειώδους Χριστουγεννιάτικης Συναυλίας πού πραγματοποιήθηκε μέ τήν πρωτοβουλία τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τή Δευτέρα 15 Δεκεμβρίου 2008 στό Μέγαρο Μουσικῆς Ἀθηνῶν καί ἔφερε τούς φίλους τοῦ κλασικοῦ ρεπερτορίου, γιά νά ὑποστηρίξουν τούς σκοπούς τοῦ Συλλόγου γονέων παιδιῶν μέ νεοπλασματική ἀσθένεια «ΦΛΟΓΑ», πού στηρίζει ἐδῶ καί 23 χρόνια χιλιάδες οἰκογένειες σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα πού βιώνουν τήν περιπέτεια τῆς ἐπάρατης νόσου.

Οἱ διεθνoὺς φήμης βαθύφωνος Δημήτρης Καβράκος καί ἡ διάκεκρμένη ὑψίφωνος Ἑλένα Κελεσιδή ἐρμήνευσαν ἀγαπημένες ᾠριες καί δημοφιλή κομμάτια τοῦ κλασικοῦ ρεπερτορίου στό πνεῦμα τῶν Χριστουγέννων. Ἀφηγήτρια τῆς βραδιάς ἦταν ἡ διακεκρμένη ἡθοποιός Κάτια Δανδουλάκη.

Μαζί τούς βρέθηκαν 300 συνολικά συντελεστές ἐπὶ σκηνῆς: οἱ μουσικοὶ καί χορωδοὶ τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας καί τῆς Χορωδίας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων πού παραχώρησε εὐγενικά τὰ δύο σχήματα καθὼς καί οἱ Χορωδίες τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσόβιου Πολυτεχνείου καί τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁδείου, οἱ ὁποῖες συμπλήρωσαν ἁρμονικά τή βραδιά ὑπὸ τῇ διεύθυνση τοῦ Μιχάλη Οἰκονόμου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος ἐκπροσωπώντας τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. Ἱερώνυμο ἀνέγνωσε τό μήνυμά του ὅπου ἀνέφερε:

«Ἀδελφοί μου ἡγαπημένοι,

Σέ λίγες ἡμέρες θά ἐορτάσουμε τή γενέθλιο ἡμέρα τῆς ἀνθρωπότητας, τὰ Χριστούγεννα.

Τὰ Χριστούγεννα δίδουν σέ ὅλους μας τή μοναδική εὐκαιρία νά ἀναβαπτίσουμε τήν ὑπαρξή μας στό μυστήριο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, χωρίς τό ὅποιο δέν μπορεῖ νά φωτισθεῖ καί προσεγγισθεῖ τό μυστήριο τοῦ ἀνθρώπου. Ἄν παραμερίσουμε τόν ὀρθολογισμό καί σκεπτικισμό μας, τήν ὑπερηφάνεια καί αὐτάρχεια τοῦ ἀνθρώπου πού νομίζει ὅτι ὅλα τὰ ἐξηγεῖ καί κατορθώνει τήν ἀγωνιώδη μέριμνα τοῦ βίου, τή ρουτίνα πολλῶν καθημερινῶν ματαίων πράξεων καί ἐπιδιώξεων πού κατατρῶνουν τή ζωή μας, τὰ πάθη καί τίς ἀδυναμίες μας, καί προσέλθουμε στό σπῆλαιο τῆς Βηθλεέμ μέ ταπείνωση καί ἀπλότητα, θά ἀποκαλυφθεῖ καί σέ μᾶς τό μεγάλο καί μοναδικό μυστήριο πού συντελεῖται ἐκεῖ. Δέν μπορεῖ κανεὶς νά προσεγγίσει τό μυστήριο αὐτό ἂν δέν μετανοήσει, δηλαδή ἂν δέν ἀλλάξει νοῦ, ἂν δέν παύσει νά βλέπει τὰ πράγματα ἀπὸ τή στενή καί φτωχή προοπτική του ἀρρωστημένου ἀπὸ τόν ἐγωισμό ἀνθρώπου, γιά νά τὰ δεῖ μέσα στήν αἰώνια καί ἀπειρη προοπτική τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἐορτή τῶν Χριστουγέννων, πού ἀποτελεῖ ὡς γεγονός «σεισμόν γῆς», κατὰ τήν χαρακτηριστική ἐκφράση τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, εἶναι τό κεντρικό μυστήριο ὅλης τῆς Θείας Οἰκονομίας. Ἡ δημιουργία καί ἡ σωτηρία, ὅλη ἡ ἐλεημοσύνη καί ἡ φιλανθρωπία τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἀνακεφαλαιώνονται στόν Θεάνθρωπο Χριστό, πού μέ τή Σάρκωση Του κι ὅλα τὰ μυστήρια τῆς ἐνσαρκῆς παρου-

σίας Του, ἀπεκάλυψε τή χριστολογική καί χριστοκεντρική ρίζα καί προοπτική κάθε πραγματικότητας καί ὁλόκληρης τῆς πραγματικότητας. Ἔτσι ἐξηγεῖται γιὰ τὰ Χριστούγεννα εορτάζονται καί πανηγυρίζονται ὡς «τά σωτήρια του κόσμου, ἡ γενέθλιος ἡμέρα τῆς ἀνθρωπότητας, ἡ κοινὴ ἐορτὴ πάσης τῆς κτίσεως».

Ο Θεός μας ἐρχεται νά κενωθεί, νά πτωχεύσει, νά κριθεῖ, νά σταυρωθεῖ, νά κατέλθει στόν Ἄδη, νά ἀναστηθεῖ καί νά ἀναληφθεῖ, γιά νά φανερώσει μέ ὅλο αὐτό τό μυστήριο τῆς κένωσης Του, ὅτι δέν εἶναι δύναμη, ἰσχύς, αὐθεντία, κυριαρχία, νομοθεσία, καταδίκη, τιμωρία, ἐκδίκηση. Ἐρχεται, μέ ἄλλα λόγια, νά σώσει στήν ἀγάπη καί μέ τήν ἀγάπη Του τόν ἀνθρώπο, νά βαστάξει ὅλες τίς ἀσθενεῖς μας καί νά σηκώσει ὅλα τὰ ἀγνοήματα καί ἀνομήματα

μας, νά μεταμορφώσει ὅλες τίς ἀπελπιστικά ἀνθρώπινες καταστάσεις σέ γνώση τῆς δυνάμεως τῆς Ἀναστάσεως Του.

Αὐτό εἶναι τό μυστήριο πού μποροῦν νά θαυμάζουν ὅσοι μποροῦν νά ἀναγνωρίζουν τή μεγαλειότητα στήν ταπείνωση, τόν πλοῦτο στήν φτώχεια, τήν ἐλευθερία στήν ὑπακοή.

Τό παιδίον Ἰησοῦς εἶναι ἀπὸ τή στιγμή τῆς Γέννησής Του ὁ Ἄμνος τῆς σφαγῆς, «ὁ αἰῶνα τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου». Αὐτό σημαίνει πῶς δέν νοεῖται Σάρκωση χωρίς τό Σταυρό καί τό θάνατο. Τό μυστήριο τῶν Χριστουγέννων κατανοεῖται στίς ἀληθινές του διαστάσεις μόνο κάτω ἀπὸ τό μυστήριο τοῦ Σταυροῦ. Ἡ ὀρθόδοξη θεολογία τῆς Ἐνανθρώπισης τοῦ Κυρίου δέν μπορεῖ νά οἰκοδομηθεῖ χωρίς τή Θεολογία τοῦ Σταυροῦ. Ἀλλά καί μιὰ Θεολογία τοῦ Σταυροῦ χωρίς τή Θεολογία τῆς Ἀναστάσεως εἶναι τραγικὰ ἐλλειπής καί εὐκολα ὁδηγεῖ σέ μιὰ «θεολογία τοῦ θανάτου τοῦ Θεοῦ».

Σάρκωση, λοιπόν, Σταυρός, Ἀνάσταση, Ἀνάληψη, Πεντηκοστή, τό ὅλο μυστήριο τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο.

Ἡ Ἐκκλησία, πού ἀναλαμβάνει στήν προσευχή τῆς ὁλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητας, μᾶς προσκαλεῖ ἀπόψε, «νῦν καί αἰ» νά λάβουμε

μέρος στήν Τριαδική ἀγάπη. Ὁφείλουμε νά μαρτυρήσουμε γιά τόν ἀνθρώπο, τήν κλήση του, τήν σπῆλα, τήν πνοή πού τόν ἀρπάζει ἀπὸ αὐτόν τόν κόσμο καί τοῦ δίδει τή δύναμη νά τόν μεταμορφώσει. Ἔχουμε νά μαρτυρήσουμε ὅτι ὁ Θεός εἶναι ἡ ἐλευθερία, ἡ χαρά καί ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου καί ὅτι ὁ ἀνθρώπος μπορεῖ νά τόν γνωρίσει μέ μιὰ ἀδιαχώριστη ἀπὸ τήν ἀγάπη γνώση, ἐνώνοντας τό πνεῦμα του καί τήν καρδιά του μέ τόν Χριστό, πού εἶναι «ἡ καρδιά τῆς Ἐκκλησίας».

Ο Θεός εἶναι ἀγάπη. Καί ἔγινε ἀνθρώπος ἀπὸ ἀγάπη γιά τόν ἀνθρώπο. Γι' αὐτό μπορεῖ νά προσεγγίζεται εὐχαριστιακά. «Σήμερον ὁ Χριστός γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὁ ἀναρχος ἀρχεται καί ὁ Λόγος σαρκοῦται». Γεννιέται κάθε φορὰ στήν καρδιά τῶν ἀνθρώπων πού τόν δέχονται. Καί αὐτὴ εἶναι ἡ μεγάλη δωρεά τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῇν ὁποία καλούμαστε νά βιώσουμε σέ ἐποχές δίσεκτες καί χαλεπές.

Αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι καί ἡ δύναμή μας. Ἡ δύναμη τῆς ἀγάπης μας. Ἡ δύναμη τῆς ἐλπίδας μας. Ἡ δύναμη τῶν ἀνθρώπων τοῦ συλλόγου «ΦΛΟΓΑ» γιά τὰ παιδιά μέ νεοπλασματικές ἀσθενεῖες

πού καθημερινά αγωνίζονται για το δικαίωμα των παιδιών μας στην υγεία και τη ζωή.

Όταν ο Θεοφιλέστατος Έπίσκοπος Φαναρίου κ. Αγαθάγγελος, με επισκέφθηκε ένα απόγευμα για να συζητήσουμε τη σκέψη και το όνειρό μου για ένα περαιτέρω άνοιγμα του Όργανισμού της Άποστολικής Διακονίας στην κοινωνία και τις ανάγκες της, του άνοιξε την ιδέα μου να βάλλουμε αρχή με αυτή την εκδήλωση για τη «ΦΛΟΓΑ». Και εκείνος, με τη φιλοτιμία, την ευαισθησία και την εργατικότητα που τον διακρίνει, δεν έχασε χρόνο και νά, πού σήμερα συναγμένοι όλοι μαζί με αγάπη, δίνουμε σάρκα και όστα στο «Όνειρο των Αγγέλων». Γι' αυτό και μέσα από την καρδιά μου τον ευχαριστώ για αυτό που μας χαρίζει μαζί με τους καλούς του συνεργάτες.

Εύχομαι και προσεύχομαι με όλη τη δύναμη της ψυχής μου για τα παιδιά και τους ανθρώπους της Φλόγας, τους συνετελεστές, τους χορηγούς, όλους σας, τον καθένα χωριστά και τους οικείους σας.

Παρακαλώ μη θεωρήσετε, ότι δεν είμαι απόψε κοντά σας. Δεν μου τό επέτρεψαν προγραμματισμένες από μήνες πριν λειτουργικές υποχρεώσεις. Είμαι κοντά σας με την καρδιά μου και θα είμαι, σύν Θεώ πάντοτε κοντά σας. Για τό λόγο αυτό άλλωστε, παρεκάλεσα και τον φίλιτο αδελφό Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μυτιλήνης, Έρεσσού και Πλωμαρίου κύριο Ίάκωβο, Αντιπρόεδρο του Κεντρικού Διοικητικού Συμβουλίου της Άποστολικής Διακονίας, άνθρωπο με ευαισθησία και αγάπη για τό εκκλησιαστικό έργο, να εύρισκεται απόψε ανάμεσα σας ως εκπρόσωπος της ελαχιστοτητάς μας.

Τόν ευχαριστώ, λοιπόν, από καρδιάς και εκείνον και εσάς, ειχόμενος Καλά και Εύλογημένα Χριστούγεννα με αγάπη, με ειρήνη, με δικαιοσύνη, με καλωσύνη, με υγεία, ελπίζοντας όλοι μαζί, στην εσχολογική πορεία της Έκκλησίας, να κάνουμε τά «Όνειρα των Αγγέλων» πραγματικότητα.

Ο Θεός μαζί μας!»

Στήν αντιφώνηση του ό Θεοφιλέστατος Έπίσκοπος Φαναρίου κ. Αγαθάγγελος, Γενικός Διευθυντής της Άποστολικής Διακονίας, καλωσορίζοντας τους προσκεκλημένους και τους συνετελεστές της εκδηλώσεως προσδιόρισε την έννοια της αλληλεγγύης προς τον συνάνθρωπο λέγοντας «Απόψε όλοι νιώθουμε ότι είναι μία ιδιαίτερη βραδιά. Είναι ή βραδιά της διακονίας και της ταπεινότητας, ή βραδιά της αλήθειας και του πολιτισμού, της αξιοπρεπείας και της ελευθερίας του ανθρώπου, ή νύχτα του «όνειρου» πού μάς χαρίζει ή δύναμη να ελπίζουμε, να καλλιεργούμε την ανθρωπιά και τό ήθος μας.

Η Άποστολική Διακονία, μετά 70 χρόνια βίου και ταπεινής προσφοράς στην ιστορία του κόσμου, διοργάνωσε αυτή ή βραδιά γιατί τό «ταπεινό» της διακονίας του ανθρώπου μάς οδηγεί πάντα κατά κάποιο τρόπο στο ύψηλο, με τόν ίδιο τρόπο πού οι ρίζες οδηγούν στους καρπούς. Όλο τούτο τό έργο προέκυψε όχι για να έξυπηρετήσει οργανωτικές σκοπιμότητες, αλλά ως φανέρωση της αλήθειας της Έκκλησίας, και μάλιστα της αλήθειας της ζωής της Έκκλησίας. Φρονώ ότι είναι ανάγκη στο σημείο αυτό να τονίσω ότι ή μοναδική ανάγκη πού συνέστησε δομές ή θεσμούς, κείμενα, δόγματα, κανόνες μέσα στην Έκκλησία ήταν ή εσωτερική αναγκαιότητα πραγματοώσεως της Έκκλησίας ως σώματος του Χριστού, δηλαδή της ενώσεως του ανθρώπου με τόν Θεό.

Κατά συνέπεια, όλες οι δραστηριότητες της Α.Δ. έξυπηρετούν αυτή την ανάγκη: να περιγράψουν, χωρίς αυτή ή περιγραφή να έξαντλεί ή να υποκαθιστά την πληρότητα της ζωής της Έκκλησίας, την αγαπητική, φιλανθρωπική στάση της απέναντι στον άνθρωπο, ως αποτέλεσμα της νίκης επάνω στο θάνατο και της αναστάσεως έν Χριστώ.

Επικαλούμεθα απόψε τις εύλογίες και προσευχές των

συμπαρόντων αγίων Αρχιερέων, ή αγάπη των όποιων μάς στηρίζει.

Από καρδιάς εκφράζουμε εύγνωμονες ευχαριστίες προς τους χορηγούς, υποστηρικτές και χορηγούς επικοινωνίας, γιατί χωρίς την ιδική τους πολύτιμη συναντίληψη και βοήθεια δέν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί τό «Όνειρο των Αγγέλων»:

τόν Δήμαρχο Αθηναίων κ. Νικήτα Κακλαμάνη, για ή διάθεση των Μουσικών Συνόλων του Δήμου Αθηναίων,

τή Marfin Egnatia Bank, Μεγα Χορηγό, και τά στέλεχη αυτής, ιδιαίτερα δέ τόν Αντιπρόεδρο κ. Ανδρέα Βγενόπουλο και τόν κ. Σεραφείμ Κωνσταντινίδη, υπεύθυνο Δημοσίων Σχέσεων, πού μάς συγκίνησαν όχι μόνο γιατί βοήθησαν, αλλά γιατί μάς έκαναν να αισθανθούμε αξιοπρεπείς στην υποβολή του αίτηματός μας,

τήν Έταιρεία Alapis, Χρυσό Χορηγό, και τά στέλεχη αυτής, με πρωτεργάτη τόν φίλιτο Πρόεδρο κ. Λαυρέντη Λαυρεντιάδη και τόν σεβαστό μου κ. Πέτρο Κυριακίδη, για τό ενδιαφέρον και ή βαθειά κοινωνική τους ευαισθησία προς τό κοινωνικό έργο,

τήν Έκκλησιαστική Κεντρική Υπηρεσία Οικονομικών, τόν Σεβ. Πρόεδρό της Μητροπολίτη Ίωαννίνων κ. Θεόκλητο και τόν Γενικό Διευθυντή κ. Άντωνη Ζαμπέλη,

τόν Μ.Κ.Ο. της Έκκλησίας της Ελλάδος «Solidarity», τόν Πρόεδρο αυτής Σεβ. Μητροπολίτη Ήλειας κ. Γερμανό και τόν Διευθύνοντα Σύμβουλο κ. Κώστα Δημίτσα,

τις Μινωικές Γραμμές, τό ξενοδοχείο «Μεγάλη Βρετανία»,

τις Έταιρείες Mentoring, Post-scriptum και Systema Techno-logis,

ώς και τους χορηγούς επικοινωνίας, την εφημερίδα «City Press», τόν εκδόστη διευθυντή αυτής κ. Γιώργο Κύρσο, τόν Ρ/Σ της Εκκλησίας της Ελλάδος και τόν διευθυντή αυτού Πρωτοπρεσβύτερο π. Αναστάσιο Βλαβιανό.

Και τώρα θά μάς επιτρέψετε να απευθυνθούμε προς τους γονείς, τά παιδιά και τους φίλους της «ΦΛΟΓΑΣ», στο πρόσωπο της Προέδρου κ. Μαίρης Τρυφωνίδη. Όταν ό Αριστοτέλης έρώτησε τόν Μέγα Αλέξανδρο: «τό μάλαμα και τόν πλούτο όπου έπήρε από όλο τόν κόσμο, πού τόν έχει», εκείνος αποκρίθηκε: «οί αγαπημένοι μου σύντροφοι και ό λαός. Αυτοί μου έδωσαν τό πολυτιμότερο πού έχω». Και ό,τι πολυτιμότερο έχουμε σήμερα, αυτό πού νιώθουμε απόψε, μαθητές και άσκητές στην αγάπη, μάς τό χαρίσατε εσείς. Από την καρδιά μας ένα ελάχιστο αλλά ζεστό και αληθινό ευχαριστώ.

Σεβασμιώτατε άγιε Μυτιλήνης, Ό τελευταίος λόγος απευθύνεται προς τό σεπτό πρόσωπο του Μακαριωτάτου, διότι είναι και εκείνος, όπως και εσείς, ως Έπίσκοπος, «ό πρώτος και ό έσχατος».

Διότι τοιμά αυτό τό κοινωνικό άνοιγμα. Δέν είναι πάντοτε αυτόνομο ή εύκολο για έναν πνευματικό ήγητή να τοιμά, να υπερβαίνει τις συμβατικότητες της ιστορίας, τις όξειδώσεις του χρόνου και τις ψυχώσεις των περιστάσεων. Εκείνος τό πράττει. Παρακαλώ να τού μεταφέρετε εγκάρδιες νύκτες ευχαριστίες, διότι μάς καθιστά κοινωνούς των όραμάτων και τόν έλπίδων του, διότι μάς έμπιστεύετε, διότι μάς διδάσκει να κάνουμε όλοένα και πιο εμφανή στον έαυτό μας ή δόξα του Θεού, πού είναι ή πίστη στην ανεπανάληπτη άξία του ανθρώπινου προσώπου. Αυτό σημαίνει αγάπη, έλπίδα, πολιτισμός.

Κυρίες και κύριοι,

Μία φορά κι ένα καιρό ήταν ό άνθρωπος. Ό Θεός είναι πάντοτε. Γι' αυτό ή ιστορία του ανθρώπου δέν τελειώνει έδώ. Γι' αυτό μπορούμε να ζήσουμε όλοι καλύτερα. Νά όνειρευόμαστε. Γιατί οι άγγελοι είναι τά παιδιά μας, είμαστε όλοι έμεις και τόσο άλλοι πού απόψε δέν είναι κοντά μας.

Σας ευχαριστώ!».

Ὁρθόδοξη Ἱεραποστολή καί Θεία Εὐχαριστία*

(1 9 6 4)

«Ὅτι εἷς ἄρτος, ἓν σῶμα οἱ πολλοί ἐσμεν» (Α' Κορ. 10:17).

Ἀναστασίου,
Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καί πάσης Ἀλβανίας

Ἀπόσπασμα ἀπό τό βιβλίο «Ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς»,
ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθήνα 2009, σελ. 345-348

Α'

Ἡ εὐχαριστιακή ἀντίληψη τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας εἶναι ἡ δύναμη γιά τήν υπέρβαση τῶν ἐθνικῶν συνόρων, διότι ὁ δεσμός αἵματος πού δημιουργεῖ τό «αἷμα τοῦ Χριστοῦ» εἶναι ἰσχυρότερος κάθε ἄλλου «δεσμοῦ αἵματος». Συγχρόνως ὁμως, ἡ εὐχαριστιακή αὐτή δομή τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι κρίσιμο ἐμπόδιο γιά τήν υπερεπήδηση τῶν ὁμολογιακῶν συνόρων. Ἡ Θεία Εὐχαριστία γιά ἕναν ὀρθόδοξο εἶναι νευραλγικό σημεῖο τῆς ὅλης ἀντιλήψεως σχετικά μέ τό θέμα Ἐκκλησία καί ἱεραποστολή.

[Στό σημεῖο αὐτό υπογραμμίσθηκε ἡ ὀρθόδοξη πίστη σχετικά μέ τή Θεία Εὐχαριστία, οἱ διαφορές καί εἰδικές ἀποχρώσεις τῆς προσεγγίσεως τῶν Χριστιανῶν στό μυστήριό τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἡ βιωματική ὀρθόδοξη πείρα τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας.]

Γιά τήν ὀρθόδοξη συνείδηση τό κρισιμότερο πρόβλημα τῆς χριστιανικῆς ἱεραποστολῆς δέν εἶναι ἡ ἀπλή ἀναγγελία τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλά ἡ ζωντανή μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ παντοῦ καί πάντοτε· τό πῶς θά ζοῦμε «ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». Πιστεύουμε δέ ὅτι τό «εἶναι ἐν Χριστῷ» δέν σημαίνει ἀπλῶς σκέψεις περί Αὐτοῦ, συζητήσεις περί Αὐτοῦ, χρησιμοποίηση τοῦ ὀνόματός Του· δέν εἶναι κάτι πού περιορίζεται ἀπλῶς στή διανοητική σφαίρα. Εἶναι μιά βαθιά σχέση τοῦ ὅλου ἀνθρώπου μέ τόν Χριστό, μιά προσωπική σχέση, πού μεταμορφώνει τήν ὅλη μας ὑπαρξη. Εἶναι μιά πραγματική Ζωή ἐν Χριστῷ.

Πῶς ὁμως εἶναι δυνατή αὐτή ἡ νέα μορφή ζωῆς, ἡ «καινή κτίσις»; (Γαλ. 6:15), Ὁ Κύριος εἶπε σαφῶς: «Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἐάν μή φάγητε τήν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καί πίνητε αὐτοῦ τό αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς... Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ. Καθὼς ἀπέστείλε με ὁ ζῶν πατήρ καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τόν πατέρα, καί ὁ τρώγων μέ καὶ ἐγὼ ζήσεται δι' ἐμέ» (Ἰω. 6:53, 56-57).

Θά πρέπει νά υπογραμμισθεῖ αὐτή ἡ ἄμεση σχέση μεταξύ «τρώγειν» καί «ἀποστέλλειν». Ὁ Χριστός δέν εἶναι ἀπλῶς ἓνας προφήτης ἢ μιά θεωρία. Εἶναι Ζωή. Ἡ μετάδοση αὐτῆς τῆς ζωῆς δέν πραγματοποιεῖται τόσο μέ λέξεις, ιδέες, σκέψεις. Φθάνει στό πλήρωμά της στή Θεία Κοινωνία. Κάθε μέλος τῆς ὑπάρξεώς μας, τῆς ἀνθρώπινης ὑπάρξεώς μας, σῶμα καί ψυχή, πρέπει νά ἁγιασθεῖ. Γι' αὐτό λαμβάνουμε τό αἷμα καί τό σῶμα Του, ὥστε τό καθετί μέσα μας νά μεταμορφωθεῖ καί νά γίνουμε «θείας κοινωνοί φύσεως» (Β' Πέτρο. 1:4). Ὡστε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶπε «λάβετε φάγετε, τοῦτο ἐστὶ τό σῶμα μου», βλέποντάς μας στήν καθημερινή μας ζωή, νά μπορεῖ νά πῇ στόν καθένα πού μᾶς πλησιάζει: Κοίταξε τή ζωή αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι πραγματικά μέλος τοῦ σώματός Μου. Ἄκουσέ τον· εἶναι ἀπό τό στόμα Μου τά λόγια του. Ἡ ὅλη του ζωή ἀντανακλᾷ τή ζωή Μου. «Μένει ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ».

Β'

Ὅλα αὐτά δέν σημαίνουν μυστικιστική φυγή ἀπό τόν κόσμο. Ἀντιθέτως, αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἡ πνευματικότητα προσανατολίζεται στήν καθημερινή ζωή. Εἶναι βαθύτατα ἱεραποστολική. Εἶναι ἀδύνατον νά μετέχει κανεὶς συνειδητὰ στή χριστιανική λατρεία, χωρίς ἄμεση σχέση μέ τήν παγκόσμια ἱεραποστολή, καί εἶναι ἀδύνατον νά μετέχει σέ μιά πραγματικά ὀρθόδοξη ἱεραποστολή, χωρίς συνειδητή συμμετοχή στή Θεία Κοινωνία. Διότι, τί εἶναι ἱεραποστολή; Ὁ Κύριος, στήν ἀρχιερατική Του προσευχή πρό τοῦ Πάθους, δεήθηκε στόν Πατέρα Του: «Καθὼς ἐμέ ἀπέστειλας εἰς τόν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτούς εἰς τόν κόσμον» (Ἰω. 17:18). Καί μετά τήν Ἀνάσταση εἶπε στοὺς μαθητές Του: «Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ πέμπω ὑμᾶς» (Ἰω. 20:21). Συνεπῶς, «ἡ ἱεραποστολή μας» εἶναι ἡ συνέχιση τῆς ζωῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ

στόν κόσμο. Εἶναι ἡ συμμετοχή στή ζωή τοῦ Κυρίου μας, «τοῦ δόντος ἡμῖν τήν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς» (Β' Κορ. 5:18). Αὐτή ἡ ἀλήθεια φωτίζει δύο ζωτικές ἀπόψεις τοῦ θεματός μας καί ἀποκαλύπτει τή σχέση μεταξύ ἱεραποστολικῆς ἐργασίας καί Θείας Εὐχαριστίας.

α) Δέν μποροῦμε νά ζοῦμε μιά γνήσια πνευματική ζωή ἐν Χριστῷ καί νά τόν λατρεύουμε ἀληθινά, ἐάν ὁ πόθος γιά τή σωτηρία «τοῦ σύμπαντος κόσμου», τῆς ἀνακεφαλαιώσεως τῶν πάντων «ἐν τῷ Χριστῷ» (Ἐφεσ. 1:10), δέν καίει ἀδιάκοπα μέσα μας καί δέν μεταφράζεται σέ πράξη γιά τή διάδοση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἶναι πολύ ἀμφίβολο, ἐάν μποροῦμε νά μετέχουμε καί πραγματικά νά ζοῦμε τή Θεία Λειτουργία, ὅταν δέν αἰσθανόμαστε βαθιά ὅτι ἡ θυσία τοῦ Κυρίου μας καί τό ἀπολυτρωτικό Του ἔργο πού λαμβάνει καί πάλι χώρα μυστικά κατά τήν τέλεση τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας δέν προσφέρθηκε ἀποκλειστικά γιά μερικά ἑκατομμύρια ἀνθρώπους, ἀλλά γιά ὅλο τόν κόσμο. Εἶναι ἀκόμη ἀμφισβητήσιμο ἐάν δικαιούμεθα νά λαμβάνουμε μέρος στό Δεῖπνο τῆς Ἀγάπης, ὅταν ἀδιαφοροῦμε γιά τό γεγονός, ὅτι τόσοι καί τόσοι ἄγνωστοι ἀδελφοί μας γεννιοῦνται, ζοῦν, πεθαίνουν χωρίς νά ἔχουν γνωρίσει τήν Ἀλήθεια.

β) Ἀλλά καί τό ἀντίθετο εἶναι ἀληθινό. Μάταια θά μιλάμε γιά ἱεραποστολή, ἐάν δέν προσπαθοῦμε νά εἴμαστε σέ σταθερή καί οὐσιαστική «κοινωνία» μέ τόν Ἰησοῦ. Ὁ ἱεραπόστολος εἶναι «ἀπεσταλμένος», «ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διά θελήματος Θεοῦ» (Ἐφεσ. 1:1). Αὐτό πού ἔχει σημασία δέν εἶναι τί ὁ ἴδιος θά πεῖ καί θά πράξει, ἀλλά τί ὁ Κύριος θά πεῖ καί θά ἐνεργήσει δι' αὐτοῦ (πρβλ. Πράξ. κεφ. 15, 17, 18). Ὅταν ἀναλογιζόμαστε τή βαθιά σχέση ἐνότητος καί ἀγάπης τοῦ Υἱοῦ μέ τόν Πατέρα, κατανοοῦμε καλύτερα τί εἶδους «κοινωνία» ἀπαιτεῖται μεταξύ ἀποστέλλοντος καί ἀπεσταλμένου. «Ὁ πατήρ ἐν ἐμοί καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ» (Ἰωάν. 10:38) ἐπανελάμβανε συχνά ὁ Ἰησοῦς.

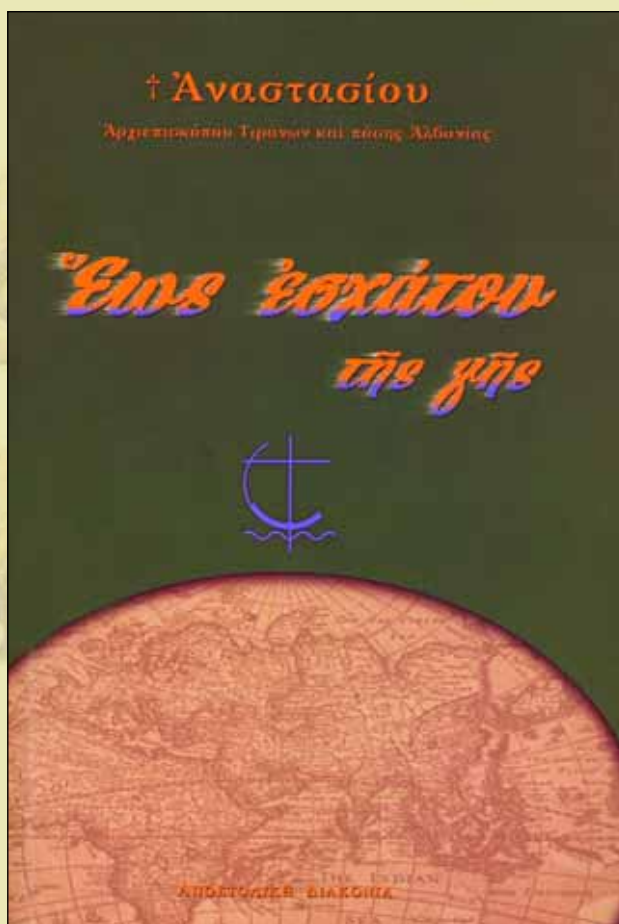
Ἀκριβῶς γιά νά διευκρινίσει αὐτή τήν «κοινωνία», κατά τόν Μυστικό Δεῖπνο τόσο ἐπίμονα τόνισε στοὺς μαθητές Του: «Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν... ὅτι χωρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ἰωάν. 15:4-5) καί τοὺς παρέδωσε τό μέγα μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τό ὁποῖο θά τοὺς ἦταν ἀπαραίτητο στή μελλοντική τους «μαρτυρία» καί «διακονία». «Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἷμα ἐν ἐμοί μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ» (Ἰωάν. 6:56).

Ἀκριβῶς γι αὐτό, τό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας παραμένει στήν καρδιά τῆς ἱεραποστολικῆς μας προσπάθειας. Σέ κάθε Θεία Λειτουργία, ὁ καθένας καλεῖται νά προσφέρει ὁλόκληρο τόν ἑαυτό του καί ὁλόκληρο τό ἔργο του αὐτό πού εἶναι, αὐτό πού ἔχει, αὐτό

πού κάνει στόν Χριστό. Μέ ὅλη τή θέρμη τῆς ψυχῆς του καλεῖται νά ἱκετεύσει τόν Κύριο νά γεμίσει τή σκέψη του μέ τήν ἀλήθειά Του, τήν καρδιά του μέ τήν ἀγάπη Του, τή θέλησή του μέ τή δύναμή Του. Θά πρέπει νά φροντίζει νά εἶναι «ἐν θεῷ κοινωνία» μέ τόν Κύριο, ὥστε ὁλόκληρη ἡ ὑπαρξή του νά ἀπελευθερώνεται ἀπό τά στενά δεσμά τοῦ ἐγωισμοῦ του. Τότε μόνο, μέ μιά ἀληθινή καί ἐκδηλη ἀγάπη γιά ὅλη τήν ἀνθρωπότητα, θά μπορέσει νά μετᾶσχει στή ζωή τῆς θείας ἀγάπης, τή μακαρία ζωή τῆς Ἀγίας Τριάδος. Κατ' αὐτό τόν τρόπο θά μποροῦμε νά ζήσουμε ἀληθινά τή Θεία Κοινωνία σέ στενή συνάρτηση μέ τόν κόσμο καί νά βιώσουμε μέσα σ' αὐτόν, σέ συνεχή «κοινωνία» μέ τήν κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας, τόν Ἰησοῦ Χριστό. Ἀκόμη μιά φορὰ ἄς τό ὑπογραμμίσω: ἐκεῖνο

πού κυρίως ἔχει σημασία δέν εἶναι τί θά κάνουμε καί τί θά ποῦμε, ἀλλά προπαντός πῶς θά εἴμαστε μιά ζωντανή μαρτυρία τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο.

* Ἀπόσπασμα ὑπομνήματος πού ἀνακοινώθηκε κατά τή «Συνέλευση Πάγκοσμιου Ἱεραποστολῆς καί Εὐαγγελισμοῦ» τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν στήν πόλη τοῦ Μεξικοῦ (Δεκ. 1963), στό ὁποῖο ὁ γράφων, διάκονος τότε, μετεῖχε ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Δημοσιεύθηκε: Πορευθέντες 6 (1964), τεύχ. 24, σ. 58-59· Ἀνάπλασις (Δεκ. 1964).

Σχ. 16X23, σελ. 392, τιμή 18€

«ΑΝΕΣΤΗ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΖΩΗ ΠΟΛΙΤΕΥΕΤΑΙ»

Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου,
Λόγος εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα, (PG 52, 765-770)

Κείμενο

Ἰδοὺ γάρ ἡμῖν παραγένονεν ἡ ποθεينὴ καὶ σωτήριος «Ἰεορτή, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ τῆς εἰρήνης υπόθεσις, ἡ τῆς καταλαγῆς ἀφορμή, ἡ τῶν πολέμων ἀναίρεσις, ἡ τοῦ θανάτου κατάλυσις, ἡ τοῦ διαβόλου ἥττα. Σήμερον ἄνθρωποι τοῖς ἀγγέλοις ἀνεμίγησαν, καὶ οἱ σῶμα περικείμενοι μετὰ τῶν ἀσωμάτων δυνάμειν τὰς ὑμνωδίας ἀναφέρουσι. Σήμερον καταλύεται ἡ τυραννὶς τοῦ διαβόλου· σήμερον τὰ δεσμά τοῦ θανάτου ἐλύθη, τοῦ ἄδου τὸ νίκος ἠφάνισται· σήμερον εὐκαιρον πάλιν εἰπεῖν τὴν προφητικὴν ἐκείνην φωνήν· «Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; Ποῦ σου ἦδη τὸ νίκος;» [1] Σήμερον ὁ Δεσπότης ἡμῶν Χριστός, καὶ αὐτὸ τοῦ θανάτου τὸ πρόσωπον ἠφάνισε. Τί δὲ λέγω τὸ πρόσωπον; Αὐτοῦ τὴν προσομοίαν μετέβαλεν· καὶ οὐκέτι γὰρ θάνατος πλέον λέγεται, ἀλλὰ κοίμησις καὶ ὕπνος· πρὸ μὲν γὰρ τῆς Χριστοῦ παρουσίας, καὶ τῆς τοῦ σταυροῦ οἰκονομίας καὶ αὐτοῦ τοῦ θανάτου τὸ ὄνομα φοβερόν ἐτύγχανε... Ἐπειδὴ δὲ Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν θυσία προσηνέχθη, καὶ τὰ τῆς Ἀναστάσεως (δῶρα) προσέφερε ὁ φιλόστοργος Δεσπότης, κοινήν καὶ ξένην πολιτείαν εἰς τὸν βίον εἰσήγαγε τὸν ἡμέτερον· ἀντὶ γὰρ θανάτου λοιπὸν, κοίμησις καὶ ὕπνος λέγεται ἡ ἐντεῦθεν μετὰστασις. Καὶ πόθεν τοῦτο δῆλον; Ἄκουε αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· «Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, ἀλλὰ πορεύομαι ἐξυπνίσαι αὐτόν» [2]...

Σήμερον ἡμῶν τὰ λαμπρὰ νικητήρια γέγονε· σήμερον ἡμῶν ὁ Δεσπότης τὸ κατὰ τοῦ θανάτου τρόπαιον στήσας, καὶ τοῦ διαβόλου τὴν τυραννίδα καταλύσας, τὴν διὰ τῆς ἀναστάσεως ὁδὸν εἰς σωτηρίαν ἐχαρίσατο. Πάντες τοίνυν χαίρωμεν, σκιρτῶμεν, ἀγαλλώμεθα. Εἰ γὰρ καὶ ὁ Δεσπότης ἡμῶν ἐνίκησεν καὶ τὸ τρόπαιον ἔστησεν, ἀλλὰ κοινὴ καὶ ἡμῶν ἡ εὐφροσύνη καὶ ἡ χαρὰ. Διὰ γὰρ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν πάντα εἰργάσατο.

Σήμερον, ἡμέρα λαμπροφόρος τῆς τοῦ Κυρίου Ἀναστάσεως ἐστὶ, καὶ ἄγγελοι σκιρτῶσι, καὶ πᾶσαι αἱ οὐράναι δυνάμεις ἀγαλλονται ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων... Εἰ γὰρ «ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ» [3] καὶ ἐπὶ γῆς, πολλῶ μᾶλλον ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῆς οἰκουμένης. Σήμερον ὁ Δεσπότης Χριστός πρὸς τὴν προτέραν εὐγένειαν ἡμᾶς ἐπανήγαγεν.

Σήμερον χαρὰ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης καὶ εὐφροσύνη πνευματικὴ. Σήμερον καὶ τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος καὶ πασῶν τῶν ἄνω δυνάμεων ὁ χορὸς διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων σωτηρίαν ἀγαλλονται. Σκιρτήσωμεν τοίνυν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, διὰ τὴν τοῦ Δεσποτοῦ φιλοφροσύνην, διότι ἀπὸ θανάτου γεγόναμεν ἀθάνατοι διὰ τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ καὶ ἀπὸ πτώσεως ἀνέστημεν».

[1] Ῥωμ. 13, 14.

[2] Ἰωάν. 11, 11.

[3] Λουκ. 15, 7.

Ἑρμηνεία

Ἰδοὺ λοιπὸν ἀνέτειλε γιὰ μᾶς ἡ ποθεينὴ καὶ σωτήρια ἑορτή, ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ· (ἀνέτειλε) αὐτὴ ἡ ἑορτή, ἡ ὁποία εἶναι τὸ θεμέλιο τῆς εἰρήνης, ἡ ἀφορμὴ τῆς συγγνώμης, ἡ κατάρθρωση τῶν πολέμων, ἡ κατάλυση τοῦ θανάτου, ἡ ἥττα τοῦ διαβόλου. Σήμερα ἔχουν ἀναμιχθεῖ οἱ ἄνθρωποι με τοὺς ἀγγέλους, καὶ αὐτοὶ ποὺ φέρουν σάρκα ἀναπέμπουν ὕμνους (στὸ Χριστό) μαζί με τὰς ἀσωμάτους δυνάμεις. Σήμερα καταλύεται ἡ τυραννίδα τοῦ διαβόλου. Σήμερα καταργήθηκαν τὰ δεσμά τοῦ θανάτου, καὶ ἡ κυριαρχία τοῦ Ἄδῃ ἐξαφανίστηκε. Σήμερα εἶναι ἐπικαιρὸ νὰ ἀναφωνήσουμε πάλι τὴν προφητικὴ ἐκείνην φράση: «Ποῦ εἶναι θάνατε τὸ κέντρί σου, ποῦ εἶναι Ἄδῃ ἡ νίκη σου;» Σήμερα ὁ Δεσπότης μας Χριστός, ἐξαφάνισε καὶ αὐτὸ τὸ πρόσωπο τοῦ θανάτου. Καὶ τί λέγω τὸ πρόσωπο; Καὶ τὸ ὄνομα του ἔλλαξε. Καὶ δὲν ὀνομάζεται πλέον θάνατος, ἀλλὰ κοίμησις καὶ ὕπνος. Διότι πρὶν ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση (ἐνανθρώπιση) τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν συγκατάβαση αὐτοῦ διὰ τῆς σταυρωτικῆς του θυσίας, καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ θανάτου ἦταν φοβερό... Ἐπειδὴ ὁ Χριστός, ὁ Θεός μας, προσέφερε τὸν ἑαυτό του θυσία, καὶ μᾶς χάρισε ὁ Φιλάνθρωπος Δεσπότης μας τῆς Ἀναστάσεως τὰ δῶρα, νὸ καὶ ἄγνωστο τρόπο ζωῆς ἐδώρισε στὸ βίό μας. Καὶ ἐστὶ ἀντὶ θανάτου λοιπὸν, κοίμησις καὶ ὕπνος ὀνομάζεται πλέον ἡ ἐκεῖ μετὰβασις. Καὶ ἀπὸ ποῦ γίνεται αὐτὸ φανερό; Ἄκουε τί εἶπε αὐτός ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. «Ὁ φίλος μας ὁ Λάζαρος ἔχει κοιμηθεῖ ἀλλὰ πηγαίνω νὰ τὸν ἐξυπνήσω»...

Σήμερα (μετὰ τὴν Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ) πραγματοποιήθηκαν τὰ λαμπρὰ βραβεῖα τῆς νίκης. Σήμερα ὁ Δεσπότης μας ἔστησε τὸ τρόπαιο κατὰ τοῦ θανάτου, καὶ τὴν τυραννίδα τοῦ διαβόλου κατέλυσε, καὶ τὸν δρόμο τῆς σωτηρίας μᾶς χάρισε μετὰ τὴν Ἀνάστασίν Του.

Ὅλοι λοιπὸν ἂς χαροῦμε, ἂς σκιρτήσουμε, καὶ ἂς πλημμυρίσουμε ἀπὸ θεῖα ἀγαλλίασις. Διότι ἀφοῦ ὁ Δεσπότης μας νίκησε τὸν θάνατο καὶ ἔστησε τὸ τρόπαιο τῆς νίκης, διὰ τοῦτο κοινὴ πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ δική μας εὐφροσύνη καὶ χαρὰ. Ἀφοῦ γιὰ τὴν δική μας σωτηρία (ὁ Χριστός) ἔκαμε τὰ πάντα...

Σήμερα εἶναι ἡ λαμπροφόρος ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, καὶ οἱ ἄγγελοι σκιρτοῦν, καὶ ὅλες οἱ οὐράναις δυνάμεις ἀγαλλονται γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. Ἐάν λοιπὸν «γιὰ τὴν μετάνοια καὶ τὴν ἐπιστροφή ἐνὸς ἁμαρτωλοῦ χαρὰ γίνεται στὸν οὐρανὸν» καὶ σὴν γῆ, πολλὴ μεγαλύτερη εἶναι ἡ χαρὰ γιὰ τὴν σωτηρία τῆς οἰκουμένης.

Σήμερα ὁ Δεσπότης Χριστός μᾶς ἐπανάφερε στὴν πρώτη λαμπρότητα τοῦ γένους μας.

Σήμερα χαρὰ καὶ εὐφροσύνη πνευματικὴ ὑπάρχει σ' ὅλη τὴν οἰκουμένην. Σήμερα καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀγγέλων καὶ ὅλων τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων ὁ χορὸς ἀγαλλεται γιὰ τὴν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Ἄς σκιρτήσουμε λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, γιὰ τὴν φιλοφροσύνην τοῦ Δεσποτοῦ μας, διότι ἀπὸ θνητοὶ γίναμε ἀθάνατοι μετὰ τὴν Ἀνάστασίν Του καὶ ἀναστήθηκαμε ἀπὸ τὴν πτώση μας.

Ἐπιλογή, ἑρμηνεία καὶ ἐπιμέλεια κειμένου
Γεωργίας Π. Κουνάβη

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἡδιοργάνωσε καί φέτος τήν «Ἑβδομάδα Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς», κατά τή Β' ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν, ἀπό τίς 8 ἕως τίς 14 Μαρτίου ἐ.ἔ.

«Ἱεραποστολή: Ἡ κλήση τῶν λαῶν» ἦταν τό θέμα πού παραστατικά παρουσίασε ἡ ἀφίσσα πού τυπώθηκε ἀπό τήν Ἀποστολική Διακονία σέ 15.000 ἀντίτυπα. Οἱ ἀφίσσες ἐστάλησαν στίς Ἱερές Μητροπόλεις ἀπό τίς ὁποῖες μοιράστηκαν στούς ναούς. Παράλληλα ἐστάλησαν καί σελιδοδείκτες γιά τά παιδιά τῶν κατηχητικῶν σχολείων.

Πρίν καί κατά τή διάρκεια τῆς Ἑβδομάδας αὐτῆς τό Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς προσέφερε ἐποπτικό ὕλικό (ἀφίσσες, ἐντυπα καθώς καί DVD) σέ σχολεῖα, συλλόγους κ.λπ., πού εἶχαν τήν πρωτοβουλία νά ὀργανώσουν ἐκδηλώσεις γιά τήν Ἐξωτερική Ἱεραποστολή.

Ἡ Ἱεραποστολή στήν προσευχή ἐνός ἀγίου

ὦ, λαοί τῆς γῆς! Γράφω μέ δάκρυα αὐτές τίς γραμμές. Ἡ ψυχή μου λαχταρᾷ νά γνωρίσετε τόν Κύριο καί νά θεωρήσετε τήν εὐσπλαχνία καί τή δόξα Του. Εἶμαι ἑβδομήντα δύο ἐτῶν. Σέ λίγο θά πεθάνω καί γράφω γιά τήν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ, πού ὁ Κύριος μέ ἀξίωσε νά γνωρίσω διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τό Ἅγιο Πνεῦμα μέ ἔμαθε νά ἀγαπῶ ὅλους τούς ἀνθρώπους. ὦ, ἄν θά μπορούσα νά σᾶς τοποθετήσω πάνω σ' ἕνα ψηλό βουνό, ὥστε ἀπό τήν κορυφή του νά δεῖτε τό πρᾶο καί σπλαχνικό πρόσωπο τοῦ Κυρίου καί οἱ καρδιές σας νά σκιρτήσουν ἀπό χαρά.

Σᾶς λέω τήν ἀλήθεια: δέν βρίσκω τίποτα καλό μέσα μου καί διέπραξα πολλές ἁμαρτίες. Ὅμως ἡ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τίς ἔχει ἐξαλείψει. Καί γνωρίζω ὅτι σέ ὅσους πολεμοῦν τήν ἁμαρτία, ὁ Κύριος παρέχει ὄχι μόνο τή συγγνώμη, ἀλλά καί τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού χαροποιεῖ τήν ψυχή καί τῆς χαρίζει μιά γλυκειά καί βαθιά εἰρήνη.

Κύριε, ἀξιώσέ με νά κλαίω γιά τόν ἑαυτό μου καί γιά ὁλόκληρο τόν κόσμο, γιά νά Σέ γνωρίσουν ὅλοι οἱ λαοί καί νά ζήσουν αἰώνια μαζί Σου.

Κύριε, κάνε μας ἀξιους τῆς δωρεᾶς τοῦ ταπεινοῦ Ἁγίου Πνεύματος γιά νά μπορέσουμε νά κατανοήσουμε τή δόξα Σου.

Παρ' ὅλο πού ἡ ζωή τῆς Θεομήτορος καλύπτεται μέ ἕνα πέπλο ἁγίας σιωπῆς, ὁ Κύριος φανέρωσε στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας ὅτι ἡ Παναγία ἀγκαλιάζει μέ τήν ἀγάπη τῆς ὁλόκληρο τόν κόσμο, βλέπει ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ὅλους τούς λαοούς τῆς γῆς καί εὐσπλαχνίζεται ὅλους τούς ἀνθρώπους, ὅπως καί ὁ Υἱός Της.

Ἀκατανόητο θαῦμα! Ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Θεοῦ ζεῖ στούς οὐρανούς καί θεωρεῖ ἀδιάκοπα τή δόξα τοῦ Θεοῦ, ὅμως δέν λησμονεῖ καί ἐμᾶς τούς φτωχοῦς. Σκεπάζει μέ τήν προστασία Της ὅλους τούς λαοούς τῆς γῆς.

Ὁ φιλεὺσπλαχνος Κύριος ἄλλοτε δίνει στήν ψυχή ἀνάπαυση ἐν τῷ Θεῷ καί ἄλλοτε μιά καρδιά πού πονεῖ γιά ὁλόκληρο τόν κόσμο, γιά νά μετανοήσουν ὅλοι καί νά φθάσουν στόν Παράδεισο. Ἡ ψυχή πού γνώρισε τή γλυκύτητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιθυμεῖ νά ἀποκτήσουν ὅλοι αὐτή τή γνώση, ἐπειδή ἡ γλυκύτητα τοῦ Κυρίου δέν ἀφήνει τήν ψυχή νά σκέπτεται ἐγωιστικά, ἀλλά τῆς χαρίζει τήν ἀγάπη πού ἀναβλύζει ἀπό τήν καρδιά.

Ἦταν Πάσχα. Μετά τόν Ἑσπερινό στό Καθολικό τῆς Μονῆς, ἐπέστρεφα στό κατάλυμά μου, στόν μύλο. Στόν δρόμο εἶδα ἕναν ἐργάτη. Ὅταν τόν πλησίασα, μέ παρακάλεσε νά τοῦ δώσω ἕνα αὐγό. Δέν εἶχα. Γύρισα στό Μοναστήρι καί πῆρα ἀπό τόν πνευματικό μου δύο αὐγά. Τό ἕνα τό ἔδωσα στόν ἐργάτη. Μοῦ λέει: «Εἴμαστε δύο». Τότε τοῦ ἔδωσα καί τό δεύτερο καί ὅταν ἀπομακρύνθηκα ἄρχισα νά κλαίω ἀπό συμπόνοια γιά τόν φτωχό λαό τοῦ Θεοῦ καί ἡ ψυχή μου γέμισε πόνο καί ὁδύνη γιά ὁλόκληρη τήν οἰκουμένη, γιά κάθε δημιουργημα.

Κύριε, δώσε σέ ὅλους τούς λαοούς τῆς γῆς νά γνωρίσουν τήν ἀγάπη Σου καί τή γλυκύτητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γιά νά λησμονήσουν τόν πόνο τῆς γῆς, νά ἐγκαταλείψουν κάθε κακό, νά προσκολληθοῦν μέ ἀγάπη σέ Σένα καί νά ζήσουν εἰρηνικά, κάνοντας τό θέλημά Σου γιά τή δική Σου δόξα.

*Ἅγιος Σιλουανός
ὁ Ἀθωνίτης*

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΕΞΟΧΙΚΟ

Ζωής Κανάβα

Ἀπόσπασμα ἀπό τό βιβλίο «Τοῦ Δωδεκαμέρου καί τῆς Λαμπρῆς»,
ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθήνα 2009 (ὑπό ἔκδοσιν)

Τό βράδυ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου ἐκκλησιαζόμαστε ὅλη ἡ οἰκογένεια μαζί: ὁ πατέρας, ἡ μάνα, ὁ δίδυμος ἀδερφός μου, καί καθόμαστε ὡς τό τέλος τῆς θείας Λειτουργίας. Ἔτσι καταλαβαίνουμε τήν Ἀνάσταση. Γεμίζουν τ' αὐτιά μας μέ ἀκούσματα χαρούμενα, κάνουνε τήν καρδιά νά φτερακίζει. Εἶναι καί οἱ μοσχοβολιές ἀπό τῆς φύσης τά λιβανιστήρια πού τή μεθοκοπούν, κι ὁ διάκος, βέβαια, πού πάει κι ἐρχεται μέ τό θυμιατό καί, θαρρεῖς, δέν ἀνασταίνεται μόνο ὁ Χριστός. Ὅλη ἡ φύση ξαναγεννιέται. Μαζί κι ἐμεῖς. Μπαίνουμε στή σειρά καί κοινωνοῦμε.

«Νηστεύσαντες καί μή νηστεύσαντες, εὐφράνθητε σήμερον» διαβάζει ὁ ἱερέας. «Τό τραπέζι εἶναι γεμάτο, εἰστε ὅλοι καλῶ-δεχτοί. Ἀκόμη κι ἂν ἔλθετε τήν ἐνδέκατη ὥρα».

Ἀπό τοῦτο τό τραπέζι, ὅσο τουλάχιστο μπορῶ νά θυμηθῶ, μονάχα μία χρονιά ἔλειψαν ὁ πατέρας, ἡ μάνα, κι ὁ ἀδερφός μου. Καί δέν ἦρθαν οὔτε τήν «ἐνδέκατη ὥρα». Ἀρρώστησε ἀπό ἴωση ὁ ἀδερφός μου, τήν κόλλησε καί στόν πατέρα κι ἦταν κι οἱ δύο τους κρεβατωμένοι πασχαλιάτικα. Ἡ μάνα ἔκανε τή νοσοκόμα.

Ἐμένα, εὐτυχῶς, ἦρθαν κάτι φίλοι μας καί μέ πήραν καί πήγα μ' αὐτούς στήν ἐκκλησία. Μονάχη, οἱ δικοί μου, σίγουρα δέν θά μ' ἄφηναν νά πάω. Γιατί 'ναι πολὺς ὁ δρόμος ὡς τό χωριό, ἀραῖά τά σπίτια στό μεταξὺ, καί τὰ περισσότερα ἀκατοίκητα αὐτὴ τὴν ἐποχή. Πιὸ πολλὰ σκυλιά συναντᾷ παρά ἄνθρωπους.

Μά οἱ φίλοι, μόλις ὁ παπᾶς ἔψαλε τό «Χριστὸς Ἀνέστη» κι ἄρχισαν νά πέφτουν τὰ βεγγαλικά, ἤθελαν νά φύγουν. Ὅπως κι ὁ περισσότερος κόσμος ἄλλωστε, ἀφοῦ ἀντάλλα-ξαν μεταξὺ τους τόν ἀσπασμό τῆς ἀγάπης. Καί γιὰ τὴν ἐπιστροφή δέν τὰ 'χαμε κουβεντιάσει.

Ἐνίωσα ἄσχημα. Δέν ἤθελα νά τοὺς ἀκολουθήσω. Τοὺς τό εἶπα.

Καί πῶς θά ἔρθεις μόνη σου; Προσπάθησαν νά μέ μεταπείσουν.

Θά ἔρθω μέ ταξί, τοὺς ἠσύχασα, γιατί σ' ἀλήθεια εἶχαν τὴν ἐννοία μου.

Μά πού ταξί τέτοια ὥρα! Κι οἱ ταξιτζήδες συμμαζεῦτη-καν στά σπίτια τους νά γιορτάσουν σάν ἄνθρωποι κι αὐτοί μέ τοὺς δικούς τους.

Ἄδικα περίμενα στή στάση, μέσα στό χάραμα, ἀπέναντι ἀπὸ τό βενζινάδικο. Καί τό βενζινάδικο κλειστό, κι ἄς ἔγραφε μέ μεγάλα γράμματα ὅτι διανυκτερεῖ. Μόνο ὁ σκύλος τοῦ βενζινοπώλη ξαγρυπνοῦσε πλάι στήν ἀντλία, ἓνας σκύλος πελώριος, σάν πολιτὴ ἀρκεύδα, μέ ἄσπρο μακρὺ τρίχωμα.

Ἀπὸ τὴν ἐκκλησία εἶχαν βγεῖ κι οἱ τελευταῖοι πιστοί. Τράβηξαν γιὰ τὰ σπίτια τους. Ἐρήμωσε ὁ τόπος. Τότε ξεκίνησα κι ἐγὼ γιὰ τό ἐξοχικό μας παρέα μέ τόν ἴσκιό μου, πού πότε τόν τέντωναν μπροστά μου τὰ φῶτα τοῦ δρόμου, πότε τόν ἔσπρωχναν πρὸς τὰ πίσω μου.

Κάποια στιγμή τόν βλέπω νά χάνει τό περιγράμματό του, νά πλαταίνει καί τὰ πόδια του δέν ἦταν μόνο δύο. Ὅσο ἄλλες πατησιές ἐκτός ἀπ' τίς δικές μου δέν ἀκουγα. Κι ἐνῶ, ὡς ἐκείνη τὴν ὥρα, περπατοῦσα ἡρεμῇ, ξαφνικά ἄρχισα νά φοβᾶμαι καί δέν τολμοῦσα νά γυρίσω πίσω νά κοιτάξω, νά δῶ τί εἶναι.

Τάχυνα τό βῆμα μου καί ἄρχισα νά ψάλλω ἀπὸ μέσα μου τό «Χριστὸς Ἀνέστη», γιὰ νά διασκεδάσω τὴν ἀνησυχία μου. Καί ὅπως κουνοῦσα τό ἀριστερό μου χέρι μπρὸς πίσω καθώς βάδιζα μέ τό δεξιὸ κρατοῦσα τὴ λαμπάδα μέσα σέ φαναράκι νά μὴ μοῦ σβήσει νιώθω κάτι ὑγρὸ στὰ δάχτυλα, ὑγρὸ καί ζεστό. Τραβῶ ἀργά τό χέρι καί τό χῶνο στήν τσέπη τῆς καμπαρίνας μου. Καί τότε βλέπω τό σκύλο τοῦ βενζινοπώλη νά περνᾷ ξυστά ἀπὸ δίπλα μου καί νά προχωρεῖ μπροστά. Ἀνάσανα μέ ἀνακούφισι.

Ἐσὺ εἶσαι, φίλε; τοῦ ψιθύρισα, τρυφερά σχεδόν. Μὲ κατατρόμαξες, τό ξέρεις;

Κοντοστάθηκε καί τριφτήκε ἀπάνω μου. Ὑστερα τράβηξε μπροστά καί προχωροῦ-σαμε παρέα. Ἐνίωθα μίαν ἀσφάλεια κοντά του καί θυμήθηκα τόν καιρὸ πού

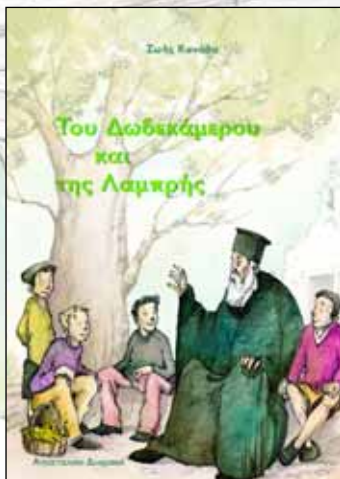
πήγαινα στό νηπιαγωγεῖο καί ἡ δασκάλα μᾶς ἔλεγε ὅτι ὁ καθέννας μας ἔχει ἓνα φίλο του ἄγγελο, ὅλες τίς ὥρες τῆς ζωῆς του, πού τοῦ παραστέκεται. Κι ἐγὼ, πού ἤμουν πάντα φοβητσιάρα, πολὺ τόν ἀγαποῦσα αὐτόν τό φίλο, τόν ἀόρατο, ὅπως καλὴ ὥρα καί τοῦτο τό σκυλί, πού μόλις μεγάλωνε ἡ ἀπόσταση πού μᾶς χώριζε ἓνα-ἐνάμισι μέτρο, ὄχι παραπάνω σταματοῦσε γιὰ νά τὸ φτάσω. Κι ἄλλο σκυλί δέν ἀπαντήσαμε στό δρόμο νά μᾶς γαβγίσει. Μόνο μία κουκουβάγια ἔκανε στό ταίρι τῆς καντάδα μέ τὴ γνωστὴ κλαψιάρικη φωνὴ τῆς.

Οὔτε πού τό κατάλαβα πῶς ἔφτασα στό σπίτι. Κι ἐνίωσα πολὺ ἄσχημα πού κλείδωσα ἔξω ἀπ' τὴν αὐλόπορτα τόν καινούριο φίλο μου. Τί πού τόν ἀποκαυρέθησα τρυφερά, πού τόν χάιδευα! Τὴ συντροφία του μέ τίποτε δέ γινόταν νά τὴν ξεπληρώσω. Μά κιόλας ἡ θέση του ἦταν στὴ βενζίνα, κοντά σ' ἀφεντικό πού τὸν ταίζε.

Ὅταν προχώρησα στό διάδρομο, πρὶν μπῶ μέσα στό σπίτι, γύρισα καί τόν κοιτάξα γιὰ τελευταία φορὰ. Τοῦ σήκωσα τό χέρι. Μοῦ κούνησε κι ἐκεῖνος τὴ φουντωτὴ οὐρά του κι ἄργα πήρε τό δρόμο γιὰ νά γυρίσει πίσω στό χωριό.

Οἱ δικοί μου ἦταν ξυπνητοὶ καί μέ περίμεναν.

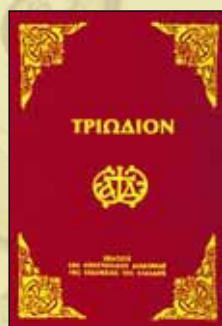
Χριστὸς Ἀνέστη! Φιληθήκαμε...

Σχ. 17X24, σελ. 104

Προτάσεις τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Ψηφιακοί Δίσκοι (CD)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος - Ἰασίου 1, Ἀθήνα 115 21
ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ὁ Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος, Γενικός Διευθυντής τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΡ. ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ: πρωτ. Λεωνίδης Ψαριανός, τηλ. 210 7272 308

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ: Ἰωάννης Βιδάλης, Γεώργιος Βούκανος, Νικόλαος Καλογιάννης, Θεοφάνης Δρακόπουλος
 Τηλ. 210 7272 346, 348 - fax: 210 7272 348 - E-mail: optic@apostoliki-diakonia.gr

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ: Γεώργιος Κρίκος, Ὑπεύθυνος Διαδικτύου

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ

Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Τηλ.: 210 7272 381, fax: 210 7272 380

E-mail: apostoliki-diakonia@ath.forthnet.gr καὶ sellsbooks@apostoliki-diakonia.gr, www.apostoliki-diakonia.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ: 1. Δραγατσανίου 2, Πλατεία Κλαυθμώνος, Τ.Κ. 105 59, τηλ. 210 3310977, 210 3228637 (καὶ fax)
 2. Βιβλιοπωλεῖο στῆ Θεολογικῇ Σχολῇ Ἀθηνῶν (Ε.Κ.Π.Α.), Πανεπιστημιόπολη-Ζωγράφου, τηλ. 210 7575853
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Ἐθνικῆς Ἀμύνης 9α καὶ Τιμισση, Τ.Κ. 546 21, τηλ. 2310 275126, fax 2310 278559
ΠΑΤΡΩΝ: Ρήγα Φεραίου 143 καὶ Φιλοποίμενος 24, Τ.Κ. 262 21, τηλ. Καὶ fax 2610 223110

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ
ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΚΑΡΤΑ
Σχ. 16,5X22,5 & 11,5X15,5
τιμή: 0,60€ & 0,40€

TESORI DI SPIRITUALITA E
PASTORALE ORTODOSSA
Σεβ. Μητροπολίτου Ἰταλίας
κ. Γενναδίου
Σχ. 17X24, σελ. 208,
τιμή: 9€

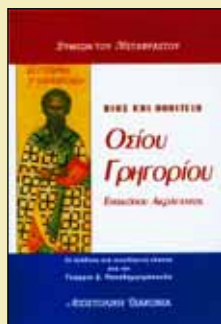
ΑΛΗΘΩΣ ΘΕΟΥ ΥΙΟΣ ΕΙ
Ἀθανασίου Δεληκωστόπουλου
Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου
Σχ. 14X21, σελ. 242,
τιμή: 18€

ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ
Γεωργίου Πατρώνου
Ὁμότιμου Καθηγητοῦ Παν. Ἀθηνῶν
Σχ. 14X21, σελ. 448,
τιμή: 15€

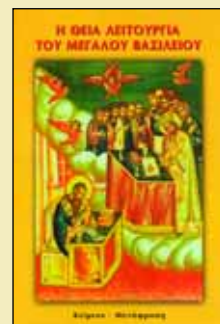
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
Ἀρχιεπισκ. Τιράνων και Πάσης
Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου Γιαννουλάτου
Σχ. 17X24, σελ. 374,
τιμή: 17€

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γρηγορίου
Ἐπισκόπου Ἀκράγαντος
Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ
Γεωργίου Δ. Παπαδημητρίου
Σχ. 14X21, σελ. 124, τιμή: 8€

ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ
Γεωργίου Ηλ. Κοίτσα
Καθηγητοῦ Ἐλεύθερου Πανεπιστημίου
Σχ. 21X24, σελ. 164,
τιμή: 7€

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΜΕΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
(κείμενο - μετάφραση)
Σχ. 10X14, σελ. 183,
τιμή: 3€

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΝΕΟΥ ΨΗΦΙΑΚΟΥ ΔΙΣΚΟΥ CD

ΙΕΡΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ: ΨΥΧΗ ΜΟΥ, ΨΥΧΗ ΜΟΥ Ὕμνοι Μεγ. Τεσσαρακοστῆς

Μέ τή συμπλήρωση 5 ἐτῶν Ἀπό τήν ἰδρυση του, ὁ Βυζαντινός Χορός ΗΔΥΜΕΛΟΝ παρουσιάζει τόν ψηφιακό δίσκο ΙΕΡΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ μέ τίτλο «Ψυχή μου, ψυχή μου» πού περιλαμβάνει ὕμνους τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Τά μεγάλα προκείμενα καί τά Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων τῶν Κατανυκτικῶν Ἑσπερινῶν, καθῶς καί τό Κοντάκιον τοῦ Μεγάλου Κανόνα, δημιουργοῦν τίς προϋποθέσεις τοῦ πνευματικοῦ ταξιδιοῦ πρὸς τό Πάσχα, τήν Ἑορτή τῶν Ἑορτῶν. Ἀποτελοῦν τήν ἀφετηρία σημαντικῶν γεγονότων τοῦ Πάθους καί

τῆς Ἀνάστασης τοῦ Κυρίου μας. Ὁ πιστός ὁδηγεῖται σέ βαθειά κατάνυξη, ἐσωτερική συντριβή καί τέλος στή μετάνοια.

Συμμετέχει ὁ Ἀρχων Πρωτοψάλτης τῆς Ἀγιοπάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως καί Πρωτοψάλτης τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Θεσσαλονίκης, Χαρίλαος Ταλιαδῶρος.

Ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ἔχει τήν ἀποκλειστική διάθεση.

Music Greece. Ἀγγέλου Μεταξᾶ 48 & Πανδώρας
Γλυφάδα T+30 211 1089500 www.v2records.gr